

Uradni list

Evropske unije

C 402

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 59

31. oktober 2016

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2016/C 402/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije	1
---------------	---	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2016/C 402/02	Zadeva C-113/14: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. septembra 2016 – Zvezna republika Nemčija/ Evropski parlament, Svet Evropske unije (Ničnostna tožba — Izbira pravne podlage — Člen 43(2) PDEU ali člen 43(3) PDEU — Skupna ureditev trgov kmetijskih proizvodov — Uredba (EU) št. 1308/2013 — Člen 7 — Uredbe (EU) št. 1370/2013 — Člen 2 — Ukrepi za določitev cen — Referenčni pragi — Intervencijska cena)	2
2016/C 402/03	Zadeva C-409/14: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőrsi Főigazgatósága (Predhodno odločanje — Skupna carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Klasifikacija blaga — Razlaga tarifne podštevilke kombinirane nomenklature — Direktiva 2008/118/ES — Uvoz trošarinskega blaga — Carinski odložni postopek ali režim — Posledice carinske deklaracije, v kateri je navedena napačna podštevilka kombinirane nomenklature — Nepravilnosti med gibanjem trošarinskega blaga)	3

SL

2016/C 402/04	Zadeva C-549/14: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Finn Frogne A/S/Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation (Predhodno odločanje — Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Člen 2 — Načelo enakega obravnavanja — Obveznost preglednosti — Naročilo za dobavo zapletenega komunikacijskega sistema — Težave pri izvedbi — Nesoglasje strank glede odgovornosti — Poravnava — Zmanjšanje obsega pogodbe — Preoblikovanje najema opreme v prodajo — Bistvena sprememba naročila — Utemeljitev na podlagi objektivne možnosti za sporazumno rešitev)	4
2016/C 402/05	Zadeva C-584/14: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. septembra 2016 – Evropska komisija/Helenska republika (Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2006/12/ES — Direktiva 91/689/EGS — Direktiva 1999/31/ES — Ravnanje z odpadki — Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti — Neizvršitev — Člen 260(2) PDEU — Denarne sankcije — Denarna kazen — Pavšalni znesek)	4
2016/C 402/06	Zadeva C-101/15 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 7. septembra 2016 – Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA/Evropska komisija (Pritožba — Omejevalni sporazumi — Člen 101 PDEU — Člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 — Evropski trg avtomobilskih stekel — Sporazumi o delitvi trga in izmenjave poslovno občutljivih informacij — Globe — Smernice iz leta 2006 o načinu določanja glob — Točka 13 — Vrednost prodaje — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 23(2), drugi pododstavek — Zakonsko dovoljena zgornja meja globe — Menjalni tečaj za izračun zgornje meje globe — Višina globe — Neomejena pristojnost — Podjetja, ki proizvajajo en proizvod — Sorazmernost — Enako obravnavanje)	5
2016/C 402/07	Zadeva C-121/15: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, nekdanja GDF Suez (Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2009/73/ES — Energija — Plinski sektor — Določanje dobavnih cen zemeljskega plina za končne odjemalce — Regulirane tarife — Ovira — Združljivost — Merila presoje — Cilja zanesljivosti oskrbe in teritorialne kohezije)	6
2016/C 402/08	Zadeva C-160/15: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – GS Media BV/Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geerttruida Dekker S (Predhodno odločanje — Avtorska in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Informacijska družba — Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic — Člen 3(1) — Priobčitev javnosti — Pojem — Internet — Hiperpovezave, ki omogočajo dostop do varovanih del, ki so bila na drugem spletnem mestu dana na voljo brez dovoljenja imetnika pravic — Dela, ki jih imetnik pravic še ni objavil — Namestitvev takih povezav v pridobitne namene)	7
2016/C 402/09	Zadeva C-180/15: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nacka tingsrätt – Mark- och miljöödomstolen – Švedska) – Borealis AB in drugi/Naturvårdsverket (Predhodno odločanje — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Direktiva 2003/87/ES — Člen 10a — Metodologija za brezplačno dodelitev pravic — Izračun enotnega medsektorskega korekcijskega faktorja — Sklep 2013/448/EU — Člen 4 — Priloga II — Veljavnost — Določitev referenčne vrednosti proizvoda za vročo litino — Sklep 2011/278/EU — Priloga I — Veljavnost — Člen 3(c) — Člen 7 — Člen 10, od (1) do (3) in (8) — Priloga IV — Brezplačna dodelitev pravic za porabo in odvajanje toplote — Izmerljiva toplota, odvedena zasebnim gospodinjstvom — Prepoved dvojnega štetja emisij in dvojne dodelitve pravic)	7

2016/C 402/10	Zadeva C-182/15: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – postopek v zvezi z izročitvijo Alekseja Petruhhina (Predhodno odločanje — Državljanstvo Evropske unije — Izročitev državljanu države članice, ki je uresničeval svojo pravico do prostega gibanja, tretji državi — Področje uporabe prava Unije — Varstvo državljanov države članice pred izročitvijo — Neobstoje varstva državljanov drugih držav članic — Omejitve prostega gibanja — Utemeljitev na podlagi preprečevanja nekaznovanosti — Sorazmernost — Preveritev jamstev iz člena 19 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)	9
2016/C 402/11	Zadeva C-225/15: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Reggio Calabria – Italija) – kazenski postopek zoper Domenica Politanija (Predhodno odločanje — Člen 49 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Igre na srečo — Omejitve — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost — Javna naročila — Pogoji za sodelovanje pri javnem razpisu ter ocena ekonomske in finančne sposobnosti — Izključitev ponudnika zaradi nepredložitve potrdil o njegovi ekonomski in finančni sposobnosti, ki bi jih izdali dve ločeni bančni ustanovi — Direktiva 2004/18/ES — Člen 47 — Uporaba)	9
2016/C 402/12	Zadeva C-310/15: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, pravna naslednica družbe Sony France SA (Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Nepoštena poslovna praksa — Direktiva 2005/29/ES — Člena 5 in 7 — Skupna ponudba — Prodaja računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo — Bistvena informacija o ceni — Zavajajoča opustitev — Nezmožnost potrošnika, da kupi isti model računalnika brez programske opreme)	10
2016/C 402/13	Zadeva C-459/15 P: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 – Iranian Offshore Engineering & Construction Co./Svet Evropske unije (Pritožba — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran — Seznam oseb in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Podpora iranski vladi — Vključitev imena pritožnice)	11
2016/C 402/14	Zadeva C-461/15: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – E.ON Kraftwerke GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Predhodno odločanje — Okolje — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Direktiva 2003/87/ES — Usklajena brezplačna dodelitev pravic do emisije — Sklep 2011/278/EU — Sprememba dodelitve — Člen 24(1) — Obveznost poročanja upravljavca naprave — Obseg)	11
2016/C 402/15	Zadeva C-294/16 PPU: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 28. julija 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Poljska) – JZ/Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście (Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člen 26(1) — Evropski nalog za prijetje — Posledice predaje — Všetje pripora, prebitega v izvršitveni državi članici — Pojem „pripor“ — Ukrepi, ki omejujejo prostost in niso zapor — Hišni pripor v kombinaciji z nošenjem elektronske zapestnice — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člena 6 in 49)	12
2016/C 402/16	Zadeva C-328/16: Tožba, vložena 1. junija 2016 – Evropska komisija/Helenska republika	13
2016/C 402/17	Zadeva C-376/16 P: Pritožba, ki jo je Urad Evropske unije za intelektualno lastnino vložil 7. julija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2016 v zadevi T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	14

2016/C 402/18	Zadeva C-393/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 14. julija 2016 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd	16
2016/C 402/19	Zadeva C-425/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 1. avgusta 2016 – Hansruedi Raimund/Michaela Aigner	17
2016/C 402/20	Zadeva C-431/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španija) 2. avgusta 2016 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marques	17
2016/C 402/21	Zadeva C-462/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 17. avgusta 2016 – Finanzamt Bingen-Alzey/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG	19
2016/C 402/22	Zadeva C-464/16 P: Pritožba, ki jo je Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) vložila 18. avgusta 2016 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. julija 2016 v zadevi T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE)/Evropska komisija	20
2016/C 402/23	Zadeva C-465/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 20. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. junija 2016 v zadevi T-276/13, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet Evropske unije	21
2016/C 402/24	Zadeva C-466/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 20. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. junija 2016 v zadevi T-277/13, Marquis Energy LLC/Svet Evropske unije	22

Splošno sodišče

2016/C 402/25	Zadeva T-220/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija (Državne pomoči — Občinski davek na nepremičnine — Oprostitev, dodeljena nekomercialnim subjektom, ki opravljajo posebne dejavnosti — Prečiščeno besedilo o obdavčitvi dohodka — Oprostitev enkratnega občinskega davka — Sklep, s katerim je bil deloma ugotovljen neobstoj državne pomoči in je bila pomoč deloma razglašena za nezdružljivo z notranjim trgov — Ničnostna tožba — Predpis, ki ne vsebuje izvršilnih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Absolutna nezmožnost vračila — Člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 — Obveznost obrazložitve)	25
2016/C 402/26	Zadeva T-392/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – La Ferla/Komisija in ECHA (REACH — Pristojbina za registracijo snovi — Znižanja za mikro, mala in srednje velika podjetja — Napaka v izjavi o velikosti podjetja — Priporočilo 2003/361/ES — Sklep, s katerim je zaračunana upravna taksa — Zahteva za informacije — Pristojnost ECHA — Sorazmernost)	25
2016/C 402/27	Zadeva T-472/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. septembra 2016 – Lundbeck/Komisija (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg antidepressivov, ki vsebujejo aktivno farmacevtsko sestavino citalopram — Pojem omejevanja konkurence zaradi cilja — Potencialna konkurenca — Generična zdravila — Ovire za vstop na trg, ki so posledica obstoja patentov — Sporazumi, sklenjeni med imetniki patentov in podjetja generičnih zdravil — Člen 101(1) in (3) PDEU — Napačna uporaba prava in napake pri presoji — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Pravna varnost — Globe)	26
2016/C 402/28	Zadeva T-620/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Marchi Industirale/ECHA (REACH — Pristojbina za registracijo snovi — Znižanje za mikro, mala in srednje velika podjetja — Napaka v izjavi o velikosti podjetja — Priporočilo 2003/361/ES — Odločba, s katero je naložena upravna taksa — Določitev velikosti podjetja — Pristojnost ECHA — Obveznost obrazložitve)	27

2016/C 402/29	Zadeva T-695/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2016 – ENAC/INEA (Finančna pomoč — Projekti skupnega pomena na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij — Izvedba študije za intermodalni razvoj letališča Bergamo-Orio al Serio — Določitev končnega zneska finančne pomoči — Neupravičeni stroški — Napačna uporaba prava — Obveznost obrazložitve) . . .	27
2016/C 402/30	Zadeva T-80/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – PT Musim Mas/Svet (Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije — Dokončno pobiranje začasnih protidampinskih dajatev — Dokončne protidampinske dajatve — Pravica do obrambe — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)	28
2016/C 402/31	Zadeva T-111/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Unitec Bio/Svet (Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinska dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)	29
2016/C 402/32	Združene zadeve od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Molinos Río de la Plata in drugi/Svet (Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinska dajatev — Ničnostna tožba — Poklicno združenje — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)	30
2016/C 402/33	Zadeva T-117/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Cargill/Svet (Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinska dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)	31
2016/C 402/34	Zadeva T-118/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – LDC Argentina/Svet (Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinska dajatev — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)	31
2016/C 402/35	Zadeva T-120/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – PT Ciliandra Perkasa/Svet (Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije — Dokončna protidampinska dajatev — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)	32
2016/C 402/36	Zadeva T-139/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia/Svet (Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije — Dokončne protidampinske dajatve — Člen 2(3) in (5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)	33
2016/C 402/37	Zadeva T-340/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Klyuyev/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Pravna podlaga — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Nespoštovanje meril za vpis na seznam — Očitna napaka pri presoji — Lastninska pravica — Pravica do dobrega imena)	34
2016/C 402/38	Zadeva T-346/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Janukovič/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Pravna podlaga — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Zloraba pooblastil — Nespoštovanje meril za vpis na seznam — Očitna napaka pri presoji — Lastninska pravica)	35

2016/C 402/39	Zadeva T-348/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Janukovič/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Obveznost obrazložitve — Pravna podlaga — Pravica do obrambe — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Zloraba pooblastil — Nespoštovanje meril za vpis na seznam — Očitna napaka pri presoji — Lastninska pravica)	36
2016/C 402/40	Zadeva T-386/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – FIH Holding in FIH Erhvervsbank/Komisija (Državne pomoči — Bančništvo — Pomoč, dodeljena danski banki FIH v obliki prenosa njenih oslabljenih sredstev na novo hčerinsko družbo in poznejšega odkupa teh terjatev s strani danskega organa, odgovornega za zagotovitev finančne stabilnosti — Državne pomoči bankam med finančno krizo — Sklep, s katerim je bila pomoč razglašena za združljivo z notranjim trgov — Pojem pomoči — Merilo zasebnega vlagatelja — Merilo zasebnega upnika — Izračun zneska pomoči — Obveznost obrazložitve)	37
2016/C 402/41	Zadeva T-481/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – European Dynamics Luxembourg in Evropaiki Dynamiki/EIT (Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Opravljanje storitev, ki se nanašajo na razvoj platforme za upravljanje informacij in znanj — Storitve za razvoj programske opreme in ohranitev razpoložljivosti in učinkovitosti informacijskih storitev — Zavrnitev umestitve ponudbe ponudnika na prvo mesto — Izbirna merila — merila za oddajo — Obveznost obrazložitve — Očitne napake pri presoji — Dostop do dokumentov — Nepogodbena odgovornost)	37
2016/C 402/42	Zadeva T-698/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – European Dynamics Luxembourg in Evropaiki Dynamiki/Komisija (Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Zagotovitev zunanjih storitev razvoja in vzdrževanja informacijskih sistemov in s tem povezanih študij (ESP DESIS III) — Uvrstitev ponudnika v kaskadnem postopku — Obveznost obrazložitve — Neobičajno nizke ponudbe — Načelo svobodne konkurence — Nepogodbena odgovornost)	38
2016/C 402/43	Zadeva T-710/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Herbert Smith Freehills/Svet (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z razpravami pred sprejetjem direktive o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobaknih in povezanih izdelkov — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom pravnih nasvetov — Pravica do obrambe — Prevladujoči javni interes)	39
2016/C 402/44	Zadeva T-800/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Philip Morris/Komisija (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, izdelani v okviru pripravljalnega gradiva za sprejetje direktive o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobaknih in povezanih izdelkov — Zavrnitev dostopa — Izjema, ki se nanaša na varstvo pravnih mnenj — Izjema, ki se nanaša na varstvo postopka odločanja — Pravica do obrambe — Prevladujoč javni interes)	39
2016/C 402/45	Zadeva T-51/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – PAN Europe/Komisija (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Dokumenti o endokrinih motilcih — Delna zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Člen 4(3) Uredbe št. 1049/2001)	40
2016/C 402/46	Zadeva T-91/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – AEDEC/Komisija (Raziskave in tehnološki razvoj — Okvirni program za raziskave in inovacije „Obzorje 2020“ — Pozivi za vložitev predlogov iz naslova delovnih programov 2014-2015 — Sklep Komisije o razglasitvi predloga tožeče stranke za neustreznega — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Sorazmernost — Preglednost — Očitna napaka pri presoji)	41

2016/C 402/47	Zadeva T-359/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Arrom Conseil/EUIPO – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Roméo has a Gun by Romano Ricci — Prejšnji besedni znamki Evropske unije NINA RICCI in RICCI — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Nepošteno izkoriščanje razlikovalnega učinka ali ugleda prejšnjih znamk — Škodovanje ugledu — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009)	41
2016/C 402/48	Zadeva T-485/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – Alsharghawi/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Libiji — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, ki so predmet omejitev vstopa in tranzita na ozemlje Evropske unije — Funkcija nekdanjega vodje kabineta Moamerja Gadafija — Izbira pravne podlage — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Domneva nedolžnosti — Sorazmernost — Svoboda odhoda in prihoda — Lastninska pravica — Obveznost dokazati utemeljenost ukrepa)	42
2016/C 402/49	Zadeva T-565/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije MERLIN'S KINDERWELT — Prejšnja nacionalna besedna znamka KINDER — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti znakov — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	42
2016/C 402/50	Zadeva T-566/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije MERLIN'S KINDERWELT — Prejšnja nacionalna besedna znamka KINDER — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti znakov — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	43
2016/C 402/51	Zadeva T-633/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – JT International/EUIPO – Habanos (PUSH) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije PUSH — Prejšnji besedni in figurativni nacionalna znamka in znamka Beneluxa PUNCH — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Enakost blaga — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	44
2016/C 402/52	Zadeva T-384/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2016 – EDF Luminus/Parlament (Arbitražna klavzula — Pogodba o dobavi električne energije CNT(2009) št. 137 — Plačilo regionalnega prispevka, ki ga je plačala tožeča stranka Regiji Bruselj-glavno mesto in je izračunan na podlagi električne moči, ki je bila na voljo Parlamentu, s strani Parlamenta — Neobstoj pogodbene obveznosti — Neobstoj obveznosti, ki izhaja iz določb nacionalnega prava, ki se uporabi)	44
2016/C 402/53	Zadeva T-511/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 30. avgusta 2016 – Fontem Holdings 4/EUIPO (BLU ECIGS) (Znamka Evropske unije — Umik zahteve za registracijo — Ustavev postopka)	45
2016/C 402/54	Zadeva T-544/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2016 – Terna/Komisija (Ničnostna tožba — Projekti skupnega interesa Unije — Finančna pomoč Unije za dva projekta s področja vseevropskih energetskih omrežij — Znižanje prvotno odobrene finančne pomoči po reviziji — Pripravljalni akt — Akt, zoper katerega ni mogoče vložiti tožbe — Nedopustnost)	46
2016/C 402/55	Zadeva T-584/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. septembra 2016 – POA/Komisija (Ničnostna tožba — Zahtevek za registracijo zaščitene označbe porekla („Halloumi“ ou „Hellim“) — Odločba o objavi zahtevka za registracijo zaščitene označbe porekla v Uradnem listu, serija C, na podlagi člena 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1151/2012 — Pripravljalni akt — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost)	46

2016/C 402/56	Zadeva T-366/16: Tožba, vložena 12. julija 2016 – Gaki/Europol	47
2016/C 402/57	Zadeva T-476/16: Tožba, vložena 25. avgusta 2016 – Adama Agriculture in Adama France/Komisija	48
2016/C 402/58	Zadeva T-477/16: Tožba, vložena 26. avgusta 2016 – Epsilon International/Komisija	49
2016/C 402/59	Zadeva T-480/16: Tožba, vložena 30. avgusta 2016 – Lidl Stiftung/EUIPO – Amedei (For you)	50
2016/C 402/60	Zadeva T-620/16: Tožba, vložena 30. avgusta 2016 – The Logistical Approach/EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic)	51
2016/C 402/61	Zadeva T-625/16: Tožba, vložena 2. septembra 2016 – Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA	51
2016/C 402/62	Zadeva T-629/16: Tožba, vložena 1. septembra 2016 – Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (Prikaz dveh vzporednih črt na čevlju)	53
2016/C 402/63	Zadeva T-630/16: Tožba, vložena 5. septembra 2016 – Dehtochema Bitumat/Evropska agencija za kemikalije	53
2016/C 402/64	Zadeva T-644/16: Tožba, vložena 9. septembra 2016 – ClientEarth/Komisija	54
2016/C 402/65	Zadeva T-645/16: Tožba, vložena 7. septembra 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB	55
2016/C 402/66	Zadeva T-648/16: Tožba, vložena 13. septembra 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (BOBO cornet))	56
2016/C 402/67	Zadeva T-649/16: Tožba, vložena 12. septembra 2016 – Bernaldo de Quirós/Komisija	57
2016/C 402/68	Zadeva T-650/16: Tožba, vložena 7. septembra 2016 – LG Electronics/EUIPO (QD)	58
2016/C 402/69	Zadeva T-656/16: Tožba, vložena 12. septembra 2016 – PM/ECHA	58
2016/C 402/70	Zadeva T-659/16: Tožba, vložena 16. septembra 2016 – LG Electronics/EUIPO (Second Display)	59
2016/C 402/71	Zadeva T-661/16: Tožba, vložena 19. septembra 2016 – Credito Fondiario/EOR	59
2016/C 402/72	Zadeva T-665/16: Tožba, vložena 16. septembra 2016 – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$)	61

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2016/C 402/01)***Zadnja objava**

UL C 392, 24.10.2016

Prejšnje objave

UL C 383, 17.10.2016

UL C 371, 10.10.2016

UL C 364, 3.10.2016

UL C 350, 26.9.2016

UL C 343, 19.9.2016

UL C 335, 12.9.2016

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. septembra 2016 – Zvezna republika Nemčija/Evropski parlament, Svet Evropske unije

(Zadeva C-113/14) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Izbira pravne podlage — Člen 43(2) PDEU ali člen 43(3) PDEU — Skupna ureditev trgov kmetijskih proizvodov — Uredba (EU) št. 1308/2013 — Člen 7 — Uredbe (EU) št. 1370/2013 — Člen 2 — Ukrepi za določitev cen — Referenčni pragi — Intervencijska cena)

(2016/C 402/02)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: T. Henze, A. Lippstreu in A. Wiedmann, agenti)

Intervenientki v podporo tožeče stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: M. Holt, C. Brodie in J. Kraehling, agenti, skupaj z A. Batesom, barrister) in Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Škeřík, J. Vlácil in D. Hadroušek, agenti)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopnika: L. G. Knudsen in R. Kaškina, agenta), Svet Evropske unije (zastopniki: G. Maganza, J.-P. Hix in S. Barbagallo, agenti)

Intervenient v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in G. von Rintelen, agenta)

Izrek

1. Člen 7 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 se razglasi za ničen.
2. Člen 2 Uredbe Sveta (EU) št. 1370/2013 z dne 16. decembra 2013 o opredelitvi ukrepov za določitev nekaterih pomoči in nadomestil v zvezi s skupno ureditvijo trgov za kmetijske proizvode se razglasi za ničen.
3. Učinki člena 7 Uredbe št. 1308/2013 in člena 2 Uredbe št. 1370/2013 se ohranijo do začetka veljavnosti – v razumnem roku, ki ne sme trajati več kot pet mesecev od datuma razglasitve te sodbe – nove ureditve na ustrezni pravni podlagi, in sicer na podlagi člena 43(3) PDEU.
4. Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.
5. Češka republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ter Evropska komisija nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 129, 28.4.2014.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – Schenker Nemzetközi
Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és
Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Zadeva C-409/14) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje — Skupna carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Klasifikacija blaga —
Razlaga tarifne podštevilke kombinirane nomenklature — Direktiva 2008/118/ES — Uvoz trošarinskega
blaga — Carinski odložni postopek ali režim — Posledice carinske deklaracije, v kateri je navedena
napačna podštevilka kombinirane nomenklature — Nepravilnosti med gibanjem trošarinskega blaga)**

(2016/C 402/03)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Izrek

1. Uredbo Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 861/2010 z dne 5. oktobra 2010, je treba razlagati tako, da blago, kakršno je obravnavano v postopku v glavni stvari, pri katerem gre za tobak za kajenje kljub prisotnosti tobačnih odpadkov, če ti odpadki ne preprečujejo, da bi se zadevni proizvod uporabil v ta namen, ne spada pod tarifno številko 2401 kombinirane nomenklature, ki je v Prilogi I k Uredbi št. 2658/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 861/2010. To blago vsekakor lahko spada pod tarifno številko 2403 te nomenklature, natančneje pod tarifno podštevilko 2403 10 90 navedene nomenklature, če je v razsutem stanju, stisnjeno in v skatlah, obloženih s plastiko in z neto težo 30 kilogramov.
2. Pojem „carinski odložni postopek ali režim“ iz člena 4, točka 6, Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS je treba razlagati tako, da tega, da je določeno blago v carinskem odložnem postopku ali režimu, ni mogoče izpodbijati, če je v njegovih spremnih dokumentih navedeno pravilno poglavje skupne carinske tarife, kamor spada to blago, vendar napačna konkretna tarifna podštevilka. V tem primeru je treba člena 2(b) in 4, točka 8, Direktive 2008/118 razlagati tako, da ni prišlo do uvoza navedenega blaga in da to blago ni predmet trošarine.
3. V položaju, kakršen se obravnava v postopku v glavni stvari, je treba pojem „nepravilnost“ v smislu člena 38 Direktive 2008/118 razlagati tako, da ne zajema blaga, ki je sprejeto v carinski odložni postopek ali režim, pri čemer je v spremnem dokumentu navedena nepravilna tarifna uvrstitev.

⁽¹⁾ UL C 439, 8.12.2014.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Finn Frogne A/S/Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

(Zadeva C-549/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Člen 2 — Načelo enakega obravnavanja — Obveznost preglednosti — Naročilo za dobavo zapletenega komunikacijskega sistema — Težave pri izvedbi — Nesoglasje strank glede odgovornosti — Poravnava — Zmanjšanje obsega pogodbe — Preoblikovanje najema opreme v prodajo — Bistvena sprememba naročila — Utemeljitev na podlagi objektivne možnosti za sporazumno rešitev)

(2016/C 402/04)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Finn Frogne A/S

Druga stranka v postopku: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Izrek

Člen 2 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev je treba razlagati tako, da javnega naročila po njegovi oddaji ni mogoče bistveno spremeniti brez začetka novega postopka za oddajo naročila, niti če ta sprememba objektivno pomeni poravnavo, pri kateri vsaka od strank vzajemno popusti z namenom, da bi končali spor z negotovim izidom, do katerega je prišlo zaradi težav v zvezi z izvedbo tega naročila. To ne bi veljalo le, če bi razpisna dokumentacija tega naročila določala možnost prilagoditve nekaterih njegovih pogojev, tudi pomembnih, po njegovi oddaji in podrobna pravila za uporabo te možnosti.

⁽¹⁾ UL C 127, 20.4.2015.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. septembra 2016 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-584/14) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2006/12/ES — Direktiva 91/689/EGS — Direktiva 1999/31/ES — Ravnanje z odpadki — Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti — Neizvršitev — Člen 260(2) PDEU — Denarne sankcije — Denarna kazen — Pavšalni znesek)

(2016/C 402/05)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: M. Patakia, E. Sanfrutos Cano in D. Loma-Osorio Lerena, agenti)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnica: E. Skandalou, agentka)

Izrek

1. Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe z dne 10. septembra 2009, Komisija/Grčija (C-286/08, neobjavljena, EU:C:2009:543), ni izpolnila obveznosti iz člena 260(1) PDEU.

2. Helenski republiki se naloži, da Evropski komisiji na račun „viri lastnih sredstev Evropske unije“ plača denarno kazen 30 000 EUR za vsak dan zamude pri izvedbi ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe z dne 10. septembra 2009, Komisija/Grčija (C-286/08, neobjavljena, EU:C:2009:543), od dneva razglasitve te sodbe do dneva, ko bo sodba z dne 10. septembra 2009, Komisija/Grčija (C-286/08, neobjavljena, EU:C:2009:543), v celoti izvršena. Ta znesek je razdeljen na tri dele, ki ustrezajo trem očitkom Evropske komisije, in sicer, del za prvi očitek znaša 10 % celotnega zneska denarne kazni, to je 3 000 EUR, del za drugi očitek znaša 45 % tega zneska, to je 13 500 EUR, enako kot del za tretji očitek, ki pa se bo, kar zadeva učinkovito ravnanje s tako imenovanimi „historičnimi odpadki“, zmanjševal na šest mesecev v sorazmerju s količino teh odpadkov, s katerimi se bo skladno ravnalo, pri čemer to zmanjšanje ne sme preseči 50 % zneska denarne kazni, ki ustreza temu očitku, kar je 6 750 EUR.
3. Helenski republiki se naloži, naj Evropski komisiji na račun „viri lastnih sredstev Evropske unije“ plača pavšalni znesek 10 milijonov EUR.
4. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 81, 9.3.2015.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 7. septembra 2016 – Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA/ Evropska komisija

(Zadeva C-101/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Omejevalni sporazumi — Člen 101 PDEU — Člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 — Evropski trg avtomobilskih stekel — Sporazumi o delitvi trga in izmenjave poslovno občutljivih informacij — Globe — Smernice iz leta 2006 o načinu določanja glob — Točka 13 — Vrednost prodaje — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 23(2), drugi pododstavek — Zakonsko dovoljena zgornja meja globe — Menjalni tečaj za izračun zgornje meje globe — Višina globe — Neomejena pristojnost — Podjetja, ki proizvajajo en proizvod — Sorazmernost — Enako obravnavanje)

(2016/C 402/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (zastopniki: S. Wisking in K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors in C. Puech Baron, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: A. Biolan, M. Kellerbauer in H. Leupold, agenti)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbam Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA se naložijo stroški.

⁽¹⁾ UL C 81, 9.3.2015.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, nekdanja GDF Suez

(Zadeva C-121/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2009/73/ES — Energija — Plinski sektor — Določanje dobavnih cen zemeljskega plina za končne odjemalce — Regularne tarife — Ovira — Združljivost — Merila presoje — Cilja zanesljivosti oskrbe in teritorialne kohezije)

(2016/C 402/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

Tožene stranke: Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, nekdanja GDF Suez

Izrek

1. Člen 3(1) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES je treba razlagati tako, da poseg države članice, s katerim se nekaterim dobaviteljem, med njimi prvotnemu dobavitelju, naloži, da končnemu odjemalcu ponudijo dobavo zemeljskega plina po reguliranih cenah, že po svoji naravi pomeni oviro za oblikovanje konkurenčnega trga z zemeljskim plinom iz te določbe, ta ovira pa obstaja, tudi če ta poseg ne preprečuje konkurenčnih ponudb vseh ponudnikov na trgu po cenah, ki so nižje od teh tarif.
2. Člen 3(2) Direktive 2009/73 v povezavi s členoma 14 PDEU in 106 PDEU ter Protokolom (št. 26) o storitvah splošnega pomena, ki je priloga k Pogodbi EU v različici, ki izhaja iz Lizbonske pogodbe, in k Pogodbi DEU, je treba razlagati tako, da je z njim državam članicam dovoljeno, da presodijo, ali je treba v splošnem gospodarskem interesu podjetjem, ki delujejo v plinskem sektorju, naložiti obveznosti javnih storitev v zvezi z dobavno ceno zemeljskega plina, zlasti zaradi zagotovitve zanesljivosti oskrbe in teritorialne kohezije, če so po eni strani izpolnjeni vsi pogoji iz člena 3(2) te direktive, zlasti nediskriminatornost takih obveznosti, in če je po drugi z naložitvijo teh obveznosti spoštovano načelo sorazmernosti.

Člen 3(2) Direktive 2009/73 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje metodi za določanje cen na podlagi upoštevanja stroškov, če zaradi uporabe take metode državni poseg ne preseže tistega, kar je nujno, da se dosežejo njeni cilji v splošnem gospodarskem interesu.

⁽¹⁾ UL C 178, 1.6.2015.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – GS Media BV/Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker S

(Zadeva C-160/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Avtorska in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Informacijska družba — Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic — Člen 3(1) — Priobčitev javnosti — Pojem — Internet — Hiperpovezave, ki omogočajo dostop do varovanih del, ki so bila na drugem spletnem mestu dana na voljo brez dovoljenja imetnika pravic — Dela, ki jih imetnik pravic še ni objavil — Namestitev takih povezav v pridobitne namene)

(2016/C 402/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: GS Media BV

Tožene stranke: Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker

Izrek

Člen 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da je treba za to, da se ugotovi, ali namestitev hiperpovezav do varovanih del, ki so prosto dostopna na nekem spletnem mestu brez dovoljenja imetnika avtorske pravice, na drugo spletno mesto pomeni „priobčitev javnosti“ v smislu te določbe, ugotoviti, ali je te povezave brez pridobitnega namena objavila oseba, ki ni vedela ali za katero ni mogoče razumno pričakovati, da bi vedela za nezakonitost objave teh del na prvonavedenem spletnem mestu, ali pa so bile, nasprotno, navedene povezave objavljene s pridobitnim namenom, pri čemer je treba v tem primeru domnevati, da je ta oseba za to vedela.

⁽¹⁾ UL C 205, 22.6.2015.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen – Švedska) – Borealis AB in drugi/Naturvårdsverket

(Zadeva C-180/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Direktiva 2003/87/ES — Člen 10a — Metodologija za brezplačno dodelitev pravic — Izračun enotnega medsektorskega korekcijskega faktorja — Sklep 2013/448/EU — Člen 4 — Priloga II — Veljavnost — Določitev referenčne vrednosti proizvoda za vročo litino — Sklep 2011/278/EU — Priloga I — Veljavnost — Člen 3(c) — Člen 7 — Člen 10, od (1) do (3) in (8) — Priloga IV — Brezplačna dodelitev pravic za porabo in odvajanje toplote — Izmerljiva toplota, odvedena zasebnim gospodinjstvom — Prepoved dvojnega štetja emisij in dvojne dodelitve pravic)

(2016/C 402/09)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

Tožena stranka: Naturvårdsverket

Izrek

1. Pri preučitvi prvega, drugega in trinajstega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 15(3) Sklepa Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta.
2. Pri preučitvi petega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Priloge I k Sklepu 2011/278.
3. Člen 4 in Priloga II k Sklepu Komisije 2013/448/EU z dne 5. septembra 2013 v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi za prehodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov v skladu s členom 11(3) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta sta neveljavna.
4. Učinki razglasitve neveljavnosti člena 4 in Priloge II k Sklepu 2013/448 se časovno omejijo tako, da ta razglasitev neveljavnosti učinkuje šele po izteku obdobja desetih mesecev od datuma razglasitve sodbe z dne 28. aprila 2016, Borealis Polyolefine in drugi (C 191/14, C 192/14, C 295/14, C 389/14 in od C 391/14 do C 393/14, EU:C:2016:311), zato da bo lahko Evropska komisija sprejela potrebne ukrepe, in da ukrepov, sprejetih do izteka tega obdobja na podlagi določb, ki so bile razglašene za neveljavne, ni mogoče izpodbijati.
5. Člen 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009, in člen 10, od (1) do (3) in (8), Sklepa 2011/278 je treba razlagati tako, da je z njima dovoljeno, da se zaradi preprečitve dvojne dodelitve ne dodelijo pravice do emisij toplogrednih plinov podnapravi z referenčno vrednostjo za toploto, kadar ta zasebnim gospodinjstvom odvaja toploto, ki jo je pridobila od podnaprave z referenčno vrednostjo za gorivo.
6. Člen 10(8) Sklepa 2011/278 je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da se upravljavcu dodelijo brezplačne pravice do emisij toplogrednih plinov za toploto, ki se porabi v napravi z referenčno vrednostjo za gorivo in ki je bila upoštevana v okviru podnaprave z referenčno vrednostjo za gorivo.
7. Člen 7 in Prilogo IV k Sklepu 2011/278 je treba razlagati tako, da državi članici pri zbiranju podatkov iz teh določb dopuščata, da zaradi preprečitve dvojnega štetja ne upošteva vseh emisij, povezanih s proizvodnjo toplote, ki jo podnaprava z referenčno vrednostjo za toploto odvede zasebnim gospodinjstvom.
8. Člen 10a(1) in (4) Direktive 2003/87, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/29, in člen 10(3) Sklepa 2011/278 je treba razlagati tako, da dovolujeta, da se ne dodelijo dodatne brezplačne pravice do emisij toplogrednih plinov za emisije, povezane s proizvodnjo izmerljive toplote z zgorevanjem odpadnih plinov, ki so nastali v podnapravi z referenčno vrednostjo za vročo litino, če je količina pravic do emisij toplogrednih plinov, določena na podlagi referenčne vrednosti za toploto, nižja od središčne vrednosti letnih preteklih emisij, povezanih s proizvodnjo te toplote.
9. Člen 7 in Prilogo IV k Sklepu 2011/278 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da država članica pri zbiranju podatkov iz teh določb prilagodi podatke, ki jih je pridobila, tako da so emisije toplogrednih plinov, ki izvirajo iz zgorevanja odpadnih plinov v podnapravi z referenčno vrednostjo za toploto, enakovredne tistim, ki izhajajo iz zgorevanja zemeljskega plina, če so v referenčni vrednosti za proizvod upoštewane emisije, povezane s proizvodnjo odpadnih plinov.
10. Člen 3(c) Sklepa 2011/278 je treba razlagati tako, da pojem „podnaprava z referenčno vrednostjo za toploto“ obsega dejavnost odvajanja izmerljive toplote, ki izvira iz naprave, vključene v sistem trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov, v parno omrežje, če je to omrežje mogoče opredeliti kot „napravo ali drug subjekt, ki ni zajet v sistem Unije“.

⁽¹⁾ UL C 205, 22.6.2015.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – postopek v zvezi z izročitvijo Alekseija Petruhhina

(Zadeva C-182/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Državljanstvo Evropske unije — Izročitev državljana države članice, ki je uresničeval svojo pravico do prostega gibanja, tretji državi — Področje uporabe prava Unije — Varstvo državljanov države članice pred izročitvijo — Neobstoje varstva državljanov drugih držav članic — Omejitev prostega gibanja — Utemeljitev na podlagi preprečevanja nekaznovanosti — Sorazmernost — Preveritev jamstev iz člena 19 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)

(2016/C 402/10)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranka v postopku v glavni stvari

Aleksei Petruhhin

Izrek

1. Člena 18 PDEU in 21 PDEU je treba razlagati tako, da mora država članica, v kateri se nahaja državljan Unije, ki je državljan druge države članice, in kateri tretja država, s katero je sklenila sporazum o izročitvi, poda prošnjo za izročitev, obvestiti državo članico, katere državljan je navedeni državljan, in glede na okoliščine primera tej državi članici na njeno prošnjo predati tega državljana v skladu z določbami Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, če je ta država članica na podlagi svojega nacionalnega prava pristojna, da zoper to osebo uvede kazenski postopek za kazniva dejanja, izvršena zunaj njenega nacionalnega ozemlja.
2. Država članica mora – kadar ji tretja država poda prošnjo za izročitev državljana neke druge države članice – preveriti, ali z izročitvijo ne bodo kršene pravice iz člena 19 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ UL C 205, 22.6.2015.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Reggio Calabria – Italija) – kazenski postopek zoper Domenica Politanòja

(Zadeva C-225/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 49 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Igre na srečo — Omejitve — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost — Javna naročila — Pogoji za sodelovanje pri javnem razpisu ter ocena ekonomske in finančne sposobnosti — Izključitev ponudnika zaradi nepredložitve potrdil o njegovi ekonomski in finančni sposobnosti, ki bi jih izdali dve ločeni bančni ustanovi — Direktiva 2004/18/ES — Člen 47 — Uporaba)

(2016/C 402/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Reggio Calabria

Stranka v postopku v glavni stvari

Domenico Politanò

Izrek

1. Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ter zlasti njen člen 47 je treba razlagati tako, da nacionalna zakonodaja o ureditvi podeljevanja koncesij na področju iger na srečo, kakršna je ta iz zadeve v glavni stvari, ne spada v njuno področje uporabe.
2. Člen 49 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi, kakršna je ta iz zadeve v glavni stvari, s katero je subjektom, ki se želijo prijaviti na javni razpis za podelitev koncesij na področju iger na srečo in stav, naložena obveznost, da dokažejo svojo ekonomsko in finančno sposobnost s potrdili vsaj dveh bančnih ustanov, ne da bi bilo dovoljeno to sposobnost dokazovati tudi kako drugače, če je s to določbo mogoče izpolniti pogoje glede sorazmernosti, ki so določeni v sodni praksi Sodišča, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 262, 10.8.2015.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, pravna naslednica družbe Sony France SA

(Zadeva C-310/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Nepoštena poslovne prakse — Direktiva 2005/29/ES — Člena 5 in 7 — Skupna ponudba — Prodaja računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo — Bistvena informacija o ceni — Zavajajoča opustitev — Nezmožnost potrošnika, da kupi isti model računalnika brez programske opreme)

(2016/C 402/12)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vincent Deroo-Blanquart

Tožena stranka: Sony Europe Limited, pravna naslednica družbe Sony France SA

Izrek

1. Poslovna praksa prodaje računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo brez možnosti potrošnika, da kupi isti model računalnika brez vnaprej nameščene programske opreme, ne pomeni nepoštena poslovne prakse v smislu člena 5(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah), razen če je taka praksa v nasprotju z zahtevami poklicne skrbnosti in bistveno izkrivlja ali bi lahko izkrivljala ekonomsko obnašanje povprečnega potrošnika v zvezi s tem izdelkom, kar pa mora presoditi nacionalno sodišče ob upoštevanju posebnih okoliščin iz postopka v glavni stvari.

2. V okviru skupne ponudbe prodaje računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo nenavedba cene vsakega dela vnaprej nameščene programske opreme ne pomeni zavajajoče poslovne prakse v smislu členov 5(4)(a) in 7 Direktive 2005/29.

⁽¹⁾ UL C 294, 7.9.2015.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 – Iranian Offshore Engineering & Construction Co./Svet Evropske unije

(Zadeva C-459/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran — Seznam oseb in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Podpora iranski vladi — Vključitev imena pritožnice)

(2016/C 402/13)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (zastopniki: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea in J. Iriarte Ángel, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije (zastopnika: A. de Elera-San Miguel Hurtado in V. Piessevaux, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Iranian Offshore Engineering & Construction Co. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 346, 19.10.2015.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 8. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – E.ON Kraftwerke GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-461/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Okolje — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Direktiva 2003/87/ES — Usklajena brezplačna dodelitev pravic do emisije — Sklep 2011/278/EU — Sprememba dodelitve — Člen 24(1) — Obveznost poročanja upravljavca naprave — Obseg)

(2016/C 402/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: E.ON Kraftwerke GmbH

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Izrek

Člen 24(1) Sklepa Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica od podjetij, za katere v Evropski uniji velja obveznost trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov in so upravičena do brezplačne dodelitve teh pravic, zahteva predložitev podatkov v zvezi z vsemi načrtovanimi ali že izvedenimi spremembami zmogljivosti, ravni dejavnosti in obratovanja naprave, ne da bi to zahtevo omejila zgolj na podatke o spremembah, ki bi lahko vplivale na to dodelitev.

(¹) UL C 398, 30.11.2015.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 28. julija 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Poljska) – JZ/Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście

(Zadeva C-294/16 PPU) (¹)

(Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člen 26(1) — Evropski nalog za prijetje — Posledice predaje — Všetje pripora, prebitega v izvršitveni državi članici — Pojem „pripor“ — Ukrepi, ki omejujejo prostost in niso zapor — Hišni pripor v kombinaciji z nošenjem elektronske zapestnice — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člena 6 in 49)

(2016/C 402/15)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JZ

Tožena stranka: Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście

Izrek

Člen 26(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da ukrepi, kot so hišni pripor, ki traja devet ur ponoči, v kombinaciji z nadzorom zadevne osebe prek elektronske zapestnice, obveznost javljanja vsak dan oziroma večkrat na teden na policijski postaji ob določenih urah ter prepoved zaprositi za izdajo dokumentov, ki omogočajo potovanje v tujino, glede na vrsto, trajanje, učinke in načine izvajanja vseh teh ukrepov načeloma niso omejujoči do te mere, da bi imeli učinek odvzema prostosti, ki bi bil primerljiv z učinkom, ki je posledica zapora, in da bi se jih torej opredelilo kot „pripor“ v smislu navedene določbe, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 296, 16.8.2016.

Tožba, vložena 1. junija 2016 – Evropska komisija/Helenska republika**(Zadeva C-328/16)**

(2016/C 402/16)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Zavvos in E. Manhaeve)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča z dne 24. junija 2004 v zadevi C-119/02 ⁽¹⁾, Komisija/Helenska republika, ni izpolnila obveznosti iz člena 260(1) PDEU,
- Helenski republiki naj se naloži, naj Komisiji plača predlagano denarno kazen v višini 34 974,00 EUR za vsak dan zamude pri izvršitvi sodbe C-119/02, in sicer od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi do dneva izvršitve sodbe C-119/02,
- Helenski republiki naj se naloži, naj Komisiji plača pavšalni znesek v višini 3 828 EUR za vsak dan od dneva razglasitve sodbe C-119/02 do dneva razglasitve sodbe v tej zadevi oziroma do izvršitve sodbe C-119/02, če se bo to zgodilo prej,
- Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče je v sodbi z dne 24. junija 2004, zadeva C-119/02, Komisija/Helenska republika, ugotovilo da:

„Helenska republika, s tem da ni sprejela ukrepov, potrebnih za zagotovitev kanalizacijskih sistemov za komunalno odpadno vodo v regiji Thirasio Pedio in s tem, da za komunalne odpadne vode v omenjeni regiji pred njenim odvajanjem v občutljivo območje morskega zaliva Elefsina ni zagotovila čiščenja, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(1) in 5(2) Direktive Sveta 91/271/EGS ⁽²⁾ z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode, tako kot je bil spremenjena z Direktivo Komisije 98/15/ES z dne 27. februarja 1998“.

2. Helenska republika bi morala sprejeti ukrepe potrebne za zbiranje in čiščenje komunalnih odpadnih voda regije Thirasio Pedio (ki zajema naselja Elefsina, Aspropyrgos, Magoula in Mandra) v skladu s členom 3(1), drugi odstavek in členom 5(2) Direktive 91/271/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/15/ES, pred njenim odvajanjem v občutljivo območje morskega zaliva Elefsina. Sistem odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda regije Thirasio Pedio bi moral biti uveden do 31. decembra 1998. Poleg tega bi moralo biti do tega datuma za komunalne odpadne vode zagotovljeno čiščenje, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja („terciarno čiščenje“) pred njihovim odvajanjem v občutljiva območja.
3. Helenska republika bi morala zagotoviti zbiranje in čiščenje vseh komunalnih odpadnih voda regije Thirasio Pedio, ter zagotoviti čiščenje, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, ter dokazati skladnost delovanja čistilnih naprav za odpadne vode z določbami direktive.
4. Sodbo Sodišča je bilo treba izvršiti z izvedbo več projektov:
 - vzpostavitev centra za čiščenje odpadnih voda (v nadaljevanju: CTEUR),
 - izgradnja „glavnega“ kanalizacijskega omrežja (za omrežje komunalnih odpadnih voda), ali „temeljnega omrežja“,
 - izgradnja vodovoda (za omrežje komunalnih odpadnih voda (ali „sekundarnega omrežja“),
 - priključitev več prebivalcev/industrijskih obratov regije (občin Aspropyrgos, Elefsina, Mandra in Magoula) na omrežje komunalnih odpadnih voda, ali „terciarno omrežje“.

5. Pristojni grški organi so Komisijo obvestili, da bi moral biti večinski del skupnega projekta končan do konca leta 2010. Temeljno omrežje je bilo v fazi izgradnje, sekundarno omrežje je bilo 45-odstotno končano ter terciarno omrežje je bilo v gradnji. Organi so trdili, da bi CTEUR lahko priključil komunalne odpadne vode vsega prebivalstva regije do konca leta 2010. Kar zadeva temeljno omrežje, bi to lahko pokrilo 100 % prebivalstva občin Aspropyrgos, Mandra in Magoula ter dve tretjini prebivalstva občine Elefsina (in sicer, skupno, približno 90 % štirih občin). Ostalo prebivalstvo bi bilo lahko pokrito do 30. aprila 2011.
6. Komisija je zato ugotovila, da do 18. julija 2011 sodba Sodišča še ni bila v celoti izvršena.
7. Grški organi so v odgovoru z dne 27. novembra 2012 Komisijo obvestili, da je bil CTEUR dejaven od 27. julija 2012, da pa sekundarno in terciarno omrežje še nista bili končani (bi morali biti do konca marca 2013). Kar zadeva sekundarno omrežje je bilo to skoraj končano, z izjemo dela Občine Elefsina (Kato Elefsina), v katerem so delavci zamujali zaradi arheoloških odkritij. Poleg tega je bilo ocenjeno, da je bilo v tistem času 24 5 komunalnih odpadnih voda mestnega naselja Thriasio Pedio zbranih in prečiščenih s strani CTEUR. Organi so poleg tega predložili elemente, da bi dokazali (terciarno čiščenje zbranih komunalnih odpadnih voda) pravilno delovanje naprav.
8. Komisija meni, da čeprav je poteklo že 12 let od njenega izreka, sodba še ni bila v celoti izvršena s strani Helenske republike. Naprave za čiščenje komunalnih odpadnih voda so bile resda končane in so začele delovati z dnem 27. julija 2012, kar je omogočalo odstranjevanje dušika, pa je treba poudariti, da je treba poudariti, da je trenutno zgolj zelo majhen odstotek (28 %) komunalnih odpadnih voda regije zbran iz očiščen.
9. Poleg tega Komisija od pristojnih organov ni prejela nobenega zanesljivega časovnega razporeda, na podlagi katerega bi bilo mogoče oceniti od kdaj bo dejansko prišlo do napredka. Komisija poleg tega poudarja, da več rokov, ki so jih grški organi večkrat sporočilo, ni bilo upoštevanih. Poleg terciarnega omrežja, ki povezuje več prebivališč in industrijskih obratov regije, ni bilo končano niti sekundarno omrežje (izgradnja velikih vodovodov), saj manjka del Kato Elefsina v občini Elefsina.
10. Komisija poudarja, da razen odgovora grških organov z dne 27. novembra 2012, ni prejela nobenega statističnega podatka, ki bi dokazoval, da je bilo za komunalne odpadne vode zagotovljeno čiščenje, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja. Zadevni odgovor je vseboval nekatere številke, ki pa so se nanašale le na obdobje štirih mesecev, saj je naprava začela delovati 27. julija istega leta. Grški organi pa bi morali za dokaz zadostnega čiščenja zbranih odpadnih voda dokazati dobro delovanje čistilne naprave v obdobju dvanajstih mesecev, z navedbo odstotka zmanjšanja DBO5 in DCO, ki bi moral biti takšen, da bi se z njim zadostilo določbam direktive v zvezi s sekundarnim čiščenjem, in, kar zadeva terciarno čiščenje, dovolj velik odstotek zmanjšanja dušika v skladu s priložo I, razpredelnica 2, Direktive. Ker teh podatkov ni, Komisija ne more preveriti, ali je bilo za zbrane komunalne odpadne vode dejansko zagotovljeno čiščenje, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, kakor je opisano v členu 4 Direktive.

⁽¹⁾ EU:C:2004:385

⁽²⁾ EU L 135, str. 40.

Pritožba, ki jo je Urad Evropske unije za intelektualno lastnino vložil 7. julija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2016 v zadevi T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-376/16 P)

(2016/C 402/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: N. Bambara, agent, P. Wytinck, B. Hoorelbeke, odvetnika)

Druge stranke v postopku: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- primarno,
- izpodbijano sodbo Splošnega sodišča v celoti razveljavi,
- zavrne tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe in odškodninski zahtevek, ki ga je podala tožeča stranka na prvi stopnji;
- podredno, izpodbijano sodbo Splošnega sodišča v celoti razveljavi in zadevo v ponovno odločanje vrne Splošnemu sodišču;
- še bolj podredno, izpodbijano sodbo Splošnega sodišča razveljavi v delu, v katerem nalaga EUIPO, da mora povrniti škodo, ki je družbi European Dynamics Luxembourg nastala iz naslova izgube priložnosti, da bi sklenila okvirno pogodbo, ter zadevo v ponovno odločanje vrne Splošnemu sodišču;
- tožečim strankam iz postopka na prvi stopnji naložilo plačilo stroškov postopkov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Pritožba temelji na štirih pritožbenih razlogih, in sicer 1) Splošno sodišče je nepravilno uporabilo pravo pri razlagi in uporabi načel enakosti možnosti in transparentnosti ter je vsekakor izkrivilo dejstva, 2) Splošno sodišče je nepravilno uporabilo pravo pri razlagi in uporabi testa glede očitne napake pri presoji ter v nekaterih primerih izkrivilo dejstva, 3) Splošno sodišče je nepravilno uporabilo pravo pri uporabi člena 100(2) splošne finančne uredbe v povezavi z drugim odstavkom člena 296 PDEU in 4) Splošno sodišče je nepravilno uporabilo pravo, ko je odškodnino dosodilo iz naslova izgube priložnosti.
2. S prvim pritožbenim razlogom pritožnik zatrjuje, da je Splošno sodišče presodilo *ultra petita* in s tem kršilo člen 21 Statuta Sodišča in člena 76(1) in 84(1) Poslovnika Splošnega sodišča, oziroma podredno, da je nepravilno uporabilo pravo, ko je presodilo, da kršitev načel enakosti možnosti in dolžne skrbnosti lahko povzroči razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, ter odločilo, da je izpodbijano odločbo treba razglasiti za nično, ker EUIPO ni zahteval niti pridobil izpiskov iz sodnega registra za družbi Siemens SA in Siemens SL, ki bi dokazovali neobstoja kakršnegakoli izključitvenega razloga iz členov 93 in 94 finančne uredbe. Z drugim delom prvega pritožbenega razloga pritožnik prav tako trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ko je presodilo, da EUIPO ni zahteval niti predložil dokazov, ki bi bili v skladu s členom 134b podrobnih pravil za izvajanje, saj je v spisu zadeve vložil izpisek iz „registro mercantil“, ki je dokument, enakovreden izpisku iz sodnega registra v smislu člena 134b podrobnih pravil za izvajanje.
3. Z drugim pritožbenim razlogom pritožnik trdi, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko ni presojalo, ali bi očitne napake, ki jih je storil odbor za ocenjevanje pri presoji ponudbe European Dynamics, lahko vplivale na končni izid odločbe o oddaji naročila. Pritožnik poudarja, da je Splošno sodišče dolžno preveriti, ali bi ugotovljene očitne napake pri presoji pripeljale do drugačnega izida za oddajo naročila, in sicer mora preučiti, ali imajo ugotovljene očitne napake učinek na oceno za posamezno tehnično merilo, če je več drugih razlogov (pri katerih ne gre za očitno napako pri presoji), ki prav tako podpirajo dodeljeno oceno. Poleg tega pritožnik trdi, da je Splošno sodišče večkrat izkrivilo dejstva, uporabilo napačen test glede ugotovitve očitne napake pri presoji, pri čemer je zgolj svojo presojo dejstev nadomestilo s presojo, ki jo je opravil EUIPO, ter nepravilno uporabilo pravo, ko je presodilo, da se nezadostno obrazložitev lahko šteje za dokaz očitne napake pri presoji.

4. S tretjim pritožbenim razlogom pritožnik zatrjuje, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je zahtevalo, da iz obrazložitve odločbe jasno izhaja, kako je vsako (negativno) stališče vplivalo na oceno za vsako podmerilo in podoceno, ter je tako uporabilo strožje merilo glede obveznosti navedbe razlogov od merila, ki izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča. Zato je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je izpodbijano odločbo za nično razglasilo na podlagi kršitve člena 100(2) splošne finančne uredbe v povezavi s členom 296 PDEU.
5. S četrtem pritožbenim razlogom pritožnik trdi, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je tožeči stranki na prvi stopnji dosodilo odškodnino, saj eden od kumulativnih pogojev za vzpostavitev nepogodbene obveznosti institucij Evropske unije (in sicer obstoj nezakonitega ravnanja) ni bil dokazan. Podredno pritožnik trdi, da tudi če bi bil sprejet le prvi pritožbeni razlog EUIOP, bi bilo treba izpodbijano sodbo še vedno razveljaviti v delu, kjer nalaga plačilo odškodnine, saj v takem primeru obstoj vzročne zveze med preostankom nezakonitega ravnanja (očitna napaka pri presoji in neobrazložitev) in zatrjevano škodo ni dokazan. Podredno je pritožnik dokazal, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je odškodnino prisodilo iz naslova izgube priložnosti, saj se takšne podlage za dodelitev odškodnine ne more šteti za splošno načelo, ki je skupno pravnim ureditvam držav članic, in zato izrecno krši določbo člena 340 PDEU.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 14. julija 2016 –
Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd**

(Zadeva C-393/16)

(2016/C 402/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Tožena stranka: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Intervenientka v podporo toženi stranki: Galana N.V.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 118m(2)(a)(ii) Uredbe (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾ in člen 103(2)(a)(ii) Uredbe (EU) št. 1308/2013 ⁽²⁾ razlagati tako, da se uporabljata, tudi če se zaščitena označba porekla uporablja kot del označbe živila, ki ne ustreza specifikaciji proizvoda, ki mu je dodana sestavina, ki ustreza specifikaciji proizvoda?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je treba člen 118m(2)(a)(ii) Uredbe (ES) št. 1234/2007 in člen 103(2)(a)(ii) Uredbe (EU) št. 1308/2013 razlagati tako, da uporaba zaščitene označbe porekla kot del označbe živila, ki ne ustreza specifikaciji proizvoda, ki mu je dodana sestavina, ki ustreza specifikaciji proizvoda, pomeni izkoriščanje ugleda označbe porekla, če je označba živila skladna z označevalnimi navadami upoštevne javnosti, in je bila sestavina dodana v zadostni količini, ki daje proizvodu njegovo bistveno značilnost?

3. Ali je treba člen 118m(2)(b) Uredbe (ES) št. 1234/2007 in člen 103(2)(b) Uredbe (EU) št. 1308/2013 razlagati tako, da uporaba zaščitene označbe porekla v okoliščinah, opisanih v okviru drugega vprašanja za prehodno odločanje, pomeni zlorabo, posnemanje ali prikazovanje?

4. Ali je treba člen 118m(2)(c) Uredbe (ES) št. 1234/2007 in člen 103(2)(c) Uredbe (EU) št. 1308/2013 razlagati tako, da se uporabljata samo za napačne ali zavajajoče navedbe, ki pri upoštevnosti javnosti lahko ustvarijo napačen vtis o geografskem poreklu proizvoda?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L 299, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, str. 671).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 1. avgusta 2016 – Hansruedi Raimund/Michaela Aigner

(Zadeva C-425/16)

(2016/C 402/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hansruedi Raimund

Tožena stranka: Michaela Aigner

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se lahko tožba zaradi kršitve blagovne znamke Evropske unije (člen 96(a) Uredbe [ES] 207/2009 ⁽¹⁾), kakor je bila spremenjena z Uredbo [EU] 2015/2424 zaradi ugovora, da prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi prijave blagovne znamke (člen 52(1)(b) Uredbe [ES] 207/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo [EU] 2015/2424) zavrne, če je tožena stranka sicer vložila nasprotno tožbo za ugotovitev ničnosti blagovne znamke Evropske unije (člen 99(1) Uredbe [ES] 207/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo [EU] 2015/2424), vendar sodišče o tej nasprotni tožbi še ni odločilo?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen: ali lahko sodišče tožbo zaradi kršitve pravic zaradi ugovora, da prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi prijave blagovne znamke, zavrne, če hkrati vsaj dovoli nasprotno tožbo za ugotovitev ničnosti, ali pa mora z odločitvijo o tožbi zaradi kršitve pravic počakati do pravnomočne odločitve o nasprotni tožbi?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španija) 2. avgusta 2016 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marques

(Zadeva C-431/16)

(2016/C 402/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Druga stranka: José Blanco Marques

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da je določba nacionalnega prava, kot je tista iz člena 6(4) Kraljeve uredbe 1646/1972 z dne 23. junija 1972, ki predpisuje, da dodatek v višini 20 % od predpisane osnove, ki pripada upokojencem, starejšim od 55 let, ki so trajno in popolnoma nezmožni za opravljanje svojega običajnega poklica „miruje v obdobju, ko ima delavec zaposlitev“, pravilo za preprečevanje prekrivanja v smislu členov 12, 46a, 46b in 46c Uredbe EGS 1408/71 ⁽¹⁾ in členov 5, 53, 54 in 55 Uredbe (ES) 883/2004 ⁽²⁾, ob upoštevanju, da je špansko Tribunal Supremo podalo razlago, da se nezdružljivost, predpisana v tej določbi nacionalnega prava, uporablja ne le za opravljanje zaposlitve temveč tudi za prejemanje starostne pokojnine?
2. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje, ali je treba člen 46a(3)(a) Uredbe (EGS) 1408/71 in člen 53(3)(a) Uredbe (ES) 883/2004 razlagati tako, da se lahko pravilo za preprečevanje prekrivanja omenjene dajatve in pokojnine iz druge države Evropske unije ali Švice lahko uporabi le, kadar obstaja pravilo nacionalnega prava z zakonsko močjo, ki izrecno določa nezdružljivost dajatev v okviru socialne varnosti za invalidnost, starost ali za preživele osebe, kot je ta, ki je sporna v tej zadevi, in dajatev ali dohodkov, ki jih upravičenec pridobi v tujini? Oziroma ali je mogoče v skladu s členoma 12 Uredbe (EGS) 1408/71 in 5 Uredbe (ES) 883/2004 pravilo za preprečevanje prekrivanja uporabiti za pokojnine iz druge države Evropske unije ali Švice, kljub temu da ni izredne zakonske določbe, vendar pa je bila v nacionalni sodni praksi sprejeta razlaga, da je sporna dajatev nezdružljiva s starostno pokojnino po španskem pravu?
3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje tak, da se za obravnavani primer špansko pravilo za preprečevanje prekrivanja (skupaj z njegovo razširitvijo s sodno prakso) uporablja, kljub temu da ni izrecne zakonske določbe, ki bi urejala dajatve ali dohodke iz tujine, ali je treba šteti, da je dodatek v višini 20 %, ki v skladu z špansko zakonodajo na področju socialne varnosti pripada upokojencem, starejšim od 55 let, ki so trajno in popolnoma nezmožni za opravljanje svojega običajnega poklica, dajatev iste vrste kot starostna pokojnina v okviru švicarskega sistema socialne varnosti? Ali se obseg opredelitev različnih področij socialne varnosti iz člena 4(1) Uredbe (EGS) 1408/71 in člena 3(1) Uredbe (ES) 883/2004 določi na ravni Skupnostni ali je treba slediti opredelitvam, ki jo nacionalna zakonodaja daje za vsako konkretno dajatev? Če ima opredelitev skupnostni obseg, ali je treba dodatek v višini 20 % od predpisane osnove k pokojnini zaradi trajne in popolne nezmožnosti, ki je predmet tega postopka, šteti za dajatev za invalidnost ali za dajatev za brezposelnost, glede na to, da dopolnjuje pokojnino zaradi trajne in popolne nezmožnosti za opravljanje običajnega poklica, ker osebe, starejše od 55 let, težko najdejo drugo zaposlitev, tako da izplačevanje tega dodatka miruje, če njegov upravičenec opravlja zaposlitev?
4. Ali je treba, če se šteje, da sta obe dajatvi istovrstni, in glede na to, da se niti za določitev zneska španske invalidske pokojnine niti njenega dodatka niso upoštevala obdobja plačevanja prispevkov v drugi državi, šteti, da je dodatek v višini 20 % od predpisane osnove k španski pokojnini zaradi trajne in popolne nezmožnosti dajatev za katero se uporabljajo pravila za preprečevanje prekrivanja, ker je treba šteti, da je njegov znesek neodvisen od trajanja zavarovalnih dob ali dob prebivanja v smislu člena 46b(2)(a) Uredbe (EGS) 1408/71 in člena 54(2)(a) Uredbe (ES) 883/2004? Ali se pravilo za preprečevanje prekrivanja lahko uporabi, čeprav ta dajatev ni naštet v delu D Priloge IV k Uredbi (EGS) 1408/71 niti v Prilogi IX k Uredbi (ES) 883/2004?
5. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje, ali se uporablja določba iz člena 46a(3)(d) Uredbe (EGS) 1408/71 in člena 53(3)(d) Uredbe (ES) 883/2004 v skladu s katero se lahko dajatev v okviru španske socialne varnosti zmanjša samo „do zneska dajatev, izplačljivega po zakonodaji“ druge države, v tem primeru Švice?

6. Če se šteje, da sta dajatvi različne narave in glede na to da ni ugotovljeno, da bi Švica uporabljala kakršno koli pravilo za preprečevanje prekrivanja, ali se lahko za dodatek v višini 20 % od predpisane osnove k španski pokojnini zaradi trajne in popolne nezmožnosti na podlagi člena 46c uredbe (EGS) 1408/71 in člena 55 Uredbe (ES) 883/2004 v celoti uporabi zmanjšanje ali pa ga je treba uporabiti sorazmerno in ali je treba v obeh primerih uporabiti omejitev iz člena 46a(3) (d) Uredbe (EGS) 1408/71 in člena 53(3)(d) Uredbe (ES) 883/2004, v skladu s katero se lahko dajatev v okviru španske socialne varnosti zmanjša samo „do zneska dajatev, izplačljivega po zakonodaji“ druge države, v tem primeru Švice?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 17. avgusta 2016 – Finanzamt Bingen-Alzey/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

(Zadeva C-462/16)

(2016/C 402/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Finanzamt Bingen-Alzey

Tožena stranka: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je farmacevtsko podjetje, ki dobavlja zdravila, na podlagi sodne prakse Sodišča Evropske unije (sodba Elida Gibbs z dne 24. oktobra 1996, C-317/94 ⁽¹⁾) in ob upoštevanju načela enakega obravnavanja, ki ga zagotavlja pravo Unije, upravičeno do zmanjšanja davčne osnove v skladu s členom 90) in ob upoštevanju načela enakega obravnavanja, ki ga zagotavlja pravo Unije, upravičeno do zmanjšanja davčne osnove v skladu s členom 90 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽²⁾, če:

- ta zdravila lekarnam dobavlja prek trgovcev na debelo,
- lekarne zdravila obdavčljivo izdajajo zasebno zdravstveno zavarovanim osebam,
- zavarovatelj kritja stroškov v primeru bolezni (podjetje, ki je nosilec zasebnega zdravstvenega zavarovanja) svojim zavarovancem povrne stroške nakupa zdravil, in če je
- farmacevtsko podjetje na podlagi zakonske določbe zavezano k plačilu „rabata“ podjetju, ki je nosilec zasebnega zdravstvenega zavarovanja?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:1996:400; Recueil 1996, str. I-5339, točki 28 in 31.

⁽²⁾ UL L 347, str. 1.

Pritožba, ki jo je Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) vložila 18. avgusta 2016 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. julija 2016 v zadevi T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE)/Evropska komisija

(Zadeva C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (zastopnik: D. Lazar, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. se sklep Splošnega sodišča z dne 20. julija 2016 v zadevi T-674/15 v celoti razveljavi;
2. se razglasi ničnost odločb Komisije z dne 9. oktobra 2015 (Ares(2015)4207700) in z dne 14. avgusta 2015 (Ares(2015)3532556), s katerima je pritožnici zavrnen dostop do dokumentov;
3. se Komisiji naloži, da pritožnici omogoči dostop do vseh dokumentov madžarske vlade glede poskusnega postopka EU 6874/14/JUST (CHAP(2015)00353 in CHAP(2015)00555), ne glede na to, ali so že na voljo ali pa bodo na voljo v prihodnje;
4. Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba zoper navedeni sklep Splošnega sodišča v bistvu temelji na teh razlogih:

V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča stranka v smislu Statuta Sodišča ne glede na svoj status pred Sodiščem ne sme nastopati sama, temveč jo mora zastopati tretja oseba ⁽¹⁾.

Poleg tega odvetniki, ki zasedajo vodstvene funkcije v upravnih organih pravne osebe, ne smejo uveljavljati svojih pravic pred sodišči Unije ⁽²⁾.

Ustaljena sodna praksa Sodišča je v nasprotju s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in s členom 6(3) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Iz sodne prakse Sodišča ni razvidno, kateremu legitimnemu cilju Sodišče sledi s svojo razlago Statuta. Poleg tega ni jasno, na podlagi katere razlage je Sodišče prišlo do sklepa, da mora biti zastopnik neodvisna tretja oseba. V vsakem primeru Statut ne vsebuje tega izraza.

Statut Sodišča naj se razlaga tako, da si lahko vsaka stranka in vsaka pravna oseba svobodno izbere svojega zastopnika.

⁽¹⁾ Sklep z dne 5. decembra 1996, Lopes/Gerichtshof, C-174/96 P, EU:C:1996:473 točka 11; sklep z dne 21. novembra 2007, Correia de Matos/Parlament, C-502/06 P, neobjavljen; EU:C:2007:696 točka 11; sklep z dne 29. septembra 2010, EREF/Komisija, C-74/10 P in C-75/10 P, neobjavljen, EU:C:2010:557, točka 54.

⁽²⁾ Beschluss vom 8.12.1999, Euro-Lex/HABM [EU-Lex], T-79/99, EU:T:1999:312, Rn. 29; Beschluss vom 13.1.2005, Suivida/Kommission, T-184/04, EU:T:2005:7, Rn. 10; Beschluss vom 30.11.2012, Activa Preferentes/Rat, T-437/12, nicht veröffentlicht, EU:T:2012:638, Rn 7.

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 20. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. junija 2016 v zadevi T-276/13, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet Evropske unije

(Zadeva C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Growth Energy, Renewable Fuels Association, Evropska komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016, ki je bila Svetu uradno sporočena 10. junija 2016 v zadevi T-276/13 Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet Evropske unije;
 - zavrne tožbo Growth Energy in Renewable Fuels Association zaradi razglasitve ničnosti sporne uredbe (¹);
 - Growth Energy in Renewable Fuels Association naloži plačilo stroškov Sveta na prvi stopnji in v okviru pritožbe.
- podredno,
- zadevo vrne v ponovno razsojanje Splošnemu sodišču;
 - v primeru vrnitve zadeve Splošnemu sodišču pridrži odločitev o stroških na prvi stopnji in v okviru pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S to pritožbo Svet spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi iz spodaj navedenih razlogov.

Ugotovitve Splošnega sodišča glede dopustnosti tožbe in zlasti njegove ugotovitve glede neposrednega in posamičnega nanašanja na tožečo stranko so pravno napačne.

- a. Prvič, Splošno sodišče meni, da za obstoj neposrednega nanašanja zadostuje, da so štirje vzorčni proizvajalci iz Združenih držav proizvajalci bioetanola. Vendar pa ta ugotovitev glede neposrednega učinka ni združljiva z ustaljeno sodno prakso, ki zavrača neposredni učinek na podlagi zgolj ekonomskih posledic.
- b. Drugič, ni jasno, kako bi pred uvedbo dajatev zgolj dejstvo, da so proizvajalci iz ZDA svoj bioethanol prodajali domačim trgovcem/pripravljavcem mešanic, ki je bil nato prodan na domačem trgu oziroma so ga ti domači trgovci/pripravljavci mešanic v velikih količinah izvozili v Unijo, lahko znatno poseglo v njihov položaj na trgu. Da bi izkazali znaten poseg v njihov položaj na trgu bi morali tožeči stranki dokazati vsaj vpliv protidampinških dajatev na ravni uvoza v Unijo po njihovi uvedbi. Vendar pa tožeči stranki glede tega nista navedli nobenih podatkov, v izpodbijani sodbi pa v zvezi s tem tudi ni nobene ugotovitve. Gre za napačno uporabo prava v zvezi z merilom posamičnega nanašanja in neobstoja obrazložitve.

V okviru meritorne obravnave je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z razlago osnovne uredbe ⁽²⁾ ter dvakrat storilo napako glede prava STO.

- a. Prvič, Splošno sodišče je napačno razlagalo osnovno uredbo, ko je štelo, da se s členom 9(5) osnovne uredbe prenašata člen 9.2 in člen 6.10 protidampinškega sporazuma. Kot je namreč razvidno iz besedila člena 9(5) osnovne uredbe se ta določba ne nanaša na vprašanje vzorčenja. Poleg tega je člen 6.10 protidampinškega sporazuma uveljavljen s členom 17 in členom 9(6) osnovne uredbe, in ne s členom 9(5) osnovne uredbe.
- b. Drugič, Splošno sodišče je napačno razlagalo pojem „dobavitelj“ iz člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinškega sporazuma. Iz logike in splošne strukture člena 9(5) izhaja, da je lahko dobavitelj le „vir, za katerega se ugotovi, da je pod ceno in povzroča škodo.“ Ker pa proizvajalci iz ZDA niso imeli izvozne cene, jih ni bilo mogoče obtožiti dampinga. Zato je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko jih je opredelilo za „dobavitelje“ v smislu člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinškega sporazuma.
- c. Tretjič, Splošno sodišče je napačno razlagalo pojem „ni izvedljivo“ iz člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinškega sporazuma, tako da se je oprlo na napačno razlago člena 9(5) osnovne uredbe v zvezi s členom 6.10 protidampinškega sporazuma ter na poročilo pritožbenega organa v zadevi ES – pritrdilni elementi ⁽³⁾. Slednje poročilo se nanaša le na člen 9.2 protidampinškega sporazuma, zato se obravnava pojma „ni izvedljivo“ nanaša le na položaj in obravnavo, ki jo člen 9(5) osnovne uredbe predpisuje za izvoznike v državi brez tržnega gospodarstva. Pritožbeni organ torej ni podal razlage pojma „ni izvedljivo“, ki bi jo bilo mogoče uporabiti v tem postopku, ki se ne nanaša na izvoznik iz netržnih gospodarstev.

Nazadnje, Splošno sodišče je zmotno ugotovilo dejstvo, da je bil izračun individualnih dajatev „izvedljiv.“ Položaj, v katerem proizvajalci bioetanola nimajo izvozne cene, temveč le ceno za domači trg, očitno praktično preprečuje in onemogoča določitev individualne stopnje dampinga ter Komisiji dovoljuje, da določi samo eno stopnjo dampinga na ravni države.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 157/2013 z dne 18. februarja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike (UL L 49, str. 10).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

⁽³⁾ Evropske skupnosti – Dokončni protidampinški ukrepi za nekatere pritrdilne elemente iz železa ali jekla iz Kitajske – AB-2011-2 – poročilo pritožbenega organa, WT/DS397/AB/R („ES – Pritrdilni elementi, WT/DS397/AB/R“)

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 20. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat)) z dne 9. junija 2016 v zadevi T-277/13, Marquis Energy LLC/Svet Evropske unije

(Zadeva C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Marquis Energy LLC, Evropska komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016, ki je bila Svetu uradno sporočena 10. junija 2016 v zadevi T-277/13 Marquis Energy/Svet Evropske unije;

— zavrne tožbo Marquis Energy zaradi razglasitve ničnosti sporne uredbe ⁽¹⁾;

— Marquis Energy naloži plačilo stroškov Sveta na prvi stopnji in v okviru pritožbe.

podredno,

— zadevo vrne v ponovno razsojanje Splošnemu sodišču;

— v primeru vrnitve zadeve Splošnemu sodišču pridrži odločitev o stroških na prvi stopnji in v okviru pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S to pritožbo Svet spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi iz spodaj navedenih razlogov.

Ugotovitve Splošnega sodišča glede dopustnosti tožbe in zlasti njegove ugotovitve glede neposrednega in posamičnega nanašanja na tožečo stranko so pravno napačne.

- a. Prvič, Splošno sodišče meni, da za obstoj neposrednega nanašanja zadostuje, da so štirje vzorčeni proizvajalci iz Združenih držav proizvajalci bioetanola. Vendar pa ta ugotovitev glede neposrednega učinka ni združljiva z ustaljeno sodno prakso, ki zavrača neposredni učinek na podlagi zgolj ekonomskih posledic.
- b. Drugič, ni jasno, kako bi pred uvedbo dajatev zgolj dejstvo, da so proizvajalci iz ZDA svoj bioethanol prodajali domačim trgovcem/pripravljavcem mešanic, ki je bil nato prodan na domačem trgu oziroma so ga ti domači trgovci/pripravljavci mešanic v velikih količinah izvozili v Unijo, lahko znatno poseglo v njihov položaj na trgu. Da bi izkazala znaten poseg v njen položaj na trgu bi morala tožeča stranka dokazati vsaj vpliv protidampinskih dajatev na ravni uvoza v Unijo po njihovi uvedbi. Vendar pa tožeča stranka glede tega ni navedla nobenih podatkov, v izpodbijani sodbi pa v zvezi s tem tudi ni nobene ugotovitve. Gre za napačno uporabo prava v zvezi z merilom posamičnega nanašanja in neobstoja obrazložitve.

V okviru meritorne obravnave je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z razlago osnovne uredbe ⁽²⁾ ter dvakrat storilo napako glede prava STO.

- a. Prvič, Splošno sodišče je napačno razlagalo osnovno uredbo, ko je štelo, da se s členom 9(5) osnovne uredbe prenašata člen 9.2 in člen 6.10 protidampinskega sporazuma. Kot je namreč razvidno iz besedila člena 9(5) osnovne uredbe se ta določba ne nanaša na vprašanje vzorčenja. Poleg tega je člen 6.10 protidampinskega sporazuma uveljavljen s členom 17 in členom 9(6) osnovne uredbe, in ne s členom 9(5) osnovne uredbe.
- b. Drugič, Splošno sodišče je napačno razlagalo pojem „dobavitelj“ iz člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinskega sporazuma. Iz logike in splošne strukture člena 9(5) izhaja, da je lahko dobavitelj le „vir, za katerega se ugotovi, da je pod ceno in povzroča škodo.“ Ker pa proizvajalci iz ZDA niso imeli izvozne cene, jih ni bilo mogoče obtožiti dampa. Zato je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko jih je opredelilo za „dobavitelje“ v smislu člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinskega sporazuma.
- c. Tretjič, Splošno sodišče je napačno razlagalo pojem „ni izvedljivo“ iz člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinskega sporazuma, tako da se je oprlo na napačno razlago člena 9(5) osnovne uredbe v zvezi s členom 6.10 protidampinskega sporazuma ter na poročilo pritožbenega organa v zadevi ES – pritrdilni elementi ⁽³⁾. Slednje poročilo se nanaša le na člen 9.2 protidampinskega sporazuma, zato se obravnava pojma „ni izvedljivo“ nanaša le na položaj in obravnavo, ki jo člen 9(5) osnovne uredbe predpisuje za izvoznike v državi brez tržnega gospodarstva. Pritožbeni organ torej ni podal razlage pojma „ni izvedljivo“, ki bi jo bilo mogoče uporabiti v tem postopku, ki se ne nanaša na izvoznik iz netržnih gospodarstev.

Nazadnje, Splošno sodišče je zmotno ugotovilo dejstvo, da je bil izračun individualnih dajatev „izvedljiv.“ Položaj, v katerem proizvajalci bioetanola nimajo izvozne cene, temveč le ceno za domači trg, očitno praktično preprečuje in onemogoča določitev individualne stopnje dampa ter Komisiji dovoljuje, da določi samo eno stopnjo dampa na ravni države.

-
- (¹) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 157/2013 z dne 18. februarja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike (UL L 49, str. 10).
- (²) Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti
UL L 343, str. 51.
- (³) Evropske skupnosti – Dokončni protidampinški ukrepi za nekatere pritrdilne elemente iz železa ali jekla iz Kitajske – AB-2011-2 – poročilo pritožbenega organa, WT/DS397/AB/R („ES – Pritrdilni elementi, WT/DS397/AB/R“)
-

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija

(Zadeva T-220/13) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Občinski davek na nepremičnine — Oprostitev, dodeljena nekomercialnim subjektom, ki opravljajo posebne dejavnosti — Prečiščeno besedilo o obdavčitvi dohodka — Oprostitev enkratnega občinskega davka — Sklep, s katerim je bil deloma ugotovljen neobstoje državne pomoči in je bila pomoč deloma razglašena za nezdružljivo z notranjim trgom — Ničnostna tožba — Predpis, ki ne vsebuje izvršilnih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Absolutna nezmožnost vračila — Člen 14 (1) Uredbe (ES) št. 659/1999 — Obveznost obrazložitve)

(2016/C 402/25)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Rim, Italija) (zastopnika: sprva A. Nucara in E. Gambaro, nato E. Gambaro, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva V. Di Bucci, G. Conte in D. Grespan, nato G. Conte, D. Grespan in F. Tomat, agenti)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri in G. De Bellis, agenta)

Predmet

Predlog temelji na členu 263 PDEU in se nanaša na razglasitev ničnosti Sklepa Komisije 2013/284/EE z dne 19. decembra 2012 o državni pomoči S.A. 20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Shema v zvezi z oprostitvijo davka na nepremičnine, ki jih nekomercialni subjekti uporabljajo za posebne namene, Italije (UL 2013, L 166, str. 24).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Scuola Elementare Maria Montessori Srl se poleg njenih stroškov, naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Evropska komisija.
3. Italijanska republika nosi svoje stroške, povezane z njeno intervencijo.

⁽¹⁾ UL C 171, 15.6.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – La Ferla/Komisija in ECHA

(Zadeva T-392/13) ⁽¹⁾

(REACH — Pristojbina za registracijo snovi — Znižanja za mikro, mala in srednje velika podjetja — Napaka v izjavi o velikosti podjetja — Priporočilo 2003/361/ES — Sklep, s katerim je zaračunana upravna taksa — Zahteva za informacije — Pristojnost ECHA — Sorazmernost)

(2016/C 402/26)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Leone La Ferla SpA (Melilli, Italija) (zastopniki: G. Passalacqua, J. Occhipinti in G. Calcerano, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Di Paolo in K. Talabér Ritz, agentki) in Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopniki: sprva M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage in J. P. Trnka, nato M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage in J. P. Trnka, agenti, skupaj s C. Garcio Molyneuxom, odvetnikom)

Predmet

Na prvem mestu, predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti več aktov Komisije in ECHA, na drugem mestu, predlog, da se ECHA naloži plačilo zneskov, ki naj bi bili neupravičeno plačani, in na tretjem mestu, predlog na podlagi člena 268 PDEU za nadomestilo škode, ki naj bi nastala tožeči stranki.

Izrek

1. Tožba se v delu, v katerem se nanaša na Evropsko komisijo, zavrže kot nedopustna.
2. Tožba se v delu, v katerem se nanaša na Evropsko agencijo za kemikalije (ECHA), delno zavrže kot nedopustna in delno zavrne kot neutemeljena.
3. Leone La Ferla SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 291, 5.10.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. septembra 2016 – Lundbeck/Komisija

(Zadeva T-472/13) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg antidepressivov, ki vsebujejo aktivno farmacevtsko sestavino citalopram — Pojem omejevanja konkurence zaradi cilja — Potencialna konkurenca — Generična zdravila — Ovire za vstop na trg, ki so posledica obstoja patentov — Sporazumi, sklenjeni med imetniki patentov in podjetja generičnih zdravil — Člen 101(1) in (3) PDEU — Napačna uporaba prava in napake pri presoji — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Pravna varnost — Globe)

(2016/C 402/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: H. Lundbeck A/S (Valby, Danska) in Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Združeno kraljestvo) (zastopnika: R. Subiotto, QC, in T. Kuhn, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: najprej J. Bourke, F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi in C. Vollrath, nato F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi, C. Vollrath in T. Christoforou, agenti)

Intervenientka v podporo tožečima strankama: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Ženeva, Švica) (zastopnika: F. Carlin, barrister, in M. Healy, solicitor)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti odločbe Komisije C(2013) 3803 final z dne 19. junija 2013 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva AT/39226 – Lundbeck) in predlog za znižanje zneska globe, ki je bila tožečima strankama naložena s to odločbo.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Lundbeck A/S in Lundbeck Ltd nosita svoje stroške in stroške Evropske komisije.
3. European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 325, 9.11.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Marchi Industirale/ECHA

(Zadeva T-620/13) ⁽¹⁾

(REACH — Pristojbina za registracijo snovi — Znižanje za mikro, mala in srednje velika podjetja — Napaka v izjavi o velikosti podjetja — Priporočilo 2003/361/ES — Odločba, s katero je naložena upravna taksa — Določitev velikosti podjetja — Pristojnost ECHA — Obveznost obrazložitve)

(2016/C 402/28)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Marchi Industriale SpA (Firenze, Italija) (zastopnika: M. Baldassarri in F. Donati, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopniki: sprva M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J. P. Trnka in E. Maurage, nato M. Heikkilä, E. Bigi, J. P. Trnka in E. Maurage, agenti, skupaj s C. Garcio Molyneuxom, odvetnikom)

Predmet

Prvič, na podlagi člena 263 PDEU podan predlog za razglasitev ničnosti Odločbe ECHA SME(2013) 3747 z dne 19. septembra 2013, s katero je bilo ugotovljeno, da tožeča stranka ne izpolnjuje pogojev za znižanje pristojbine, ki je določena za srednja velika podjetja, in s katero ji je bila naložena upravna taksa, in drugič, na podlagi člena 263 PDEU podan predlog za razglasitev ničnosti računov, ki jih je na podlagi odločbe SME(2013) 3747 izdala ECHA.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Marchi Industriale SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 24, 25.1.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2016 – ENAC/INEA

(Zadeva T-695/13) ⁽¹⁾

(Finančna pomoč — Projekti skupnega pomena na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij — Izvedba študije za intermodalni razvoj letališča Bergamo-Orio al Serio — Določitev končnega zneska finančne pomoči — Neupravičeni stroški — Napačna uporaba prava — Obveznost obrazložitve)

(2016/C 402/29)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Rim, Italija) (zastopnika: G. Palmieri in P. Garofoli, avvocati dello Stato)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za inovacije in omrežja (zastopniki: I. Ramallo, D. Silhol in Z. Szilvássy, agenti, skupaj z M. Merolo, M. C. Santacrocejem in L. Armatijem, odvetniki)

Intervenientka v podporo tožee stranke: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio, Italija) (zastopniki: M. Muscardini, G. Greco in G. Carullo, odvetniki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU, ki se nanaša na razglasitev ničnosti dopisov Izvajalske agencije za vseevropsko prometno omrežje (TEN-T EA), postala INEA, z dne 18. marca in 23. oktobra 2013 v zvezi z nekaterimi stroški, priglašeni ob izvedbi študije izvedljivosti glede intermodalnosti letališča Bergamo-Orio al Serio (Italija) na podlagi finančne pomoči, ki jo je Evropska komisija podelila tožee stranki.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC, nacionalna uprava za civilno letalstvo, Italija) se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 52, 22.2.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – PT Musim Mas/Svet

(Zadeva T-80/14) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije — Dokončno pobiranje začasnih protidampinskih dajatev — Dokončne protidampinske dajatve — Pravica do obrambe — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)

(2016/C 402/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezija) (zastopniki: J. García-Gallardo Gil-Fournier, A. Verdegay Mena, odvetnika, in C. Humpe, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva S. Boelaert, nato H. Marcos Fraile, agenta, skupaj z R. Bierwagmom in C. Hippom, odvetnikoma)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: J.-F. Brakeland, M. França in A. Stobiecka-Kuik, agenti) in Evropski odbor za biodizel (EBB) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2).

Izrek

1. Člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na družbo PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).

2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe PT Musim Mas.
3. Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 102, 7.4.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Unitec Bio/Svet

(Zadeva T-111/14) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)

(2016/C 402/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Unitec Bio SA (Buenos Aires, Argentina) (zastopniki: J. F. Bellis, R. Luff in G. Bathory, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva S. Boelaert in B. Driessen, nato H. Marcos Fraile, agenti, skupaj z de R. Bierwaghom in C. Hippom, odvetnika)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: M. França in A. Stobiecka-Kuik, agenta) in European Biodiesel Board (EBB) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2) v delu, v katerem je z njo tožeči stranki naložena protidampinška dajatev.

Izrek

1. Člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na družbo Unitec Bio SA.
2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe Unitec Bio.
3. Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 112, 14.4.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Molinos Río de la Plata in drugi/Svet**(Združene zadeve od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14) ⁽¹⁾****(Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Poklicno združenje — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2 (5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)**

(2016/C 402/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Molinos Río de la Plata SA (Buenos Aires, Argentina) (zadeva T-112/14), Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A (Bahia Blanca, Argentina) (zadeva T-113/14), Vicentin SAIC (Avellaneda, Argentina) (zadeva T-114/14), Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Argentina) (zadeva T-115/14), Bunge Argentina SA (Buenos Aires) (zadeva T-116/14), Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires) (zadeva T-119/14) (zastopniki: J.-F. Bellis, R. Luff in G. Bathory, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva S. Boelaert in B. Driessen, nato H. Marcos Fraile, agenti, skupaj z R. Bierwagmom in C. Hippom, odvetnikoma)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: M. França in A. Stobiecka-Kuik, agenta) in European Biodiesel Board (EBB) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika)

Predmet

Predlogi na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2) v zadevi T-119/14, v zadevah od T-112/14 do T-116/14 pa za razglasitev ničnosti te izvedbene uredbe v delu, v katerem je z njo tožečim strankam v teh zadevah naložena protidampinška dajatev.

Izrek

1. Zadeve T-112/14, T-113/14, T-114/14, T-115/14, T-116/14 in T-119/14 se združijo za izdajo končne odločbe.
2. Člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na družbe Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SAFICI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA in Bunge Argentina SA.
3. V zadevi T-119/14 se tožba v preostalem zavrne.
4. V zadevah od T-112/14 do T-116/14 Svet Evropske unije nosi svoje stroške. Naloži se mu tudi plačilo stroškov družbe Molinos Río de la Plata v zadevi T-112/14, družbe Oleaginosa Moreno Hermanos v zadevi T-113/14, družbe Vicentin v zadevi T-114/14, družbe Aceitera General Deheza v zadevi T-115/14 in družbe Bunge Argentina v zadevi T-116/14.
5. V zadevi T-119/14 družba Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) in Svet nosita svoje stroške.
6. Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 112, 14.4.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Cargill/Svet(Zadeva T-117/14) ⁽¹⁾**(Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)**

(2016/C 402/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranke*Tožeča stranka:* Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (zastopniki: J. F. Bellis, R. Luff in G. Bathory, odvetniki)*Tožena stranka:* Svet Evropske unije (zastopniki: sprva S. Boelaert in B. Driessen, nato H. Marcos Fraile, agenti, skupaj z R. Bierwagmom in C. Hippom, odvetnikoma)*Intervenienta v podporo tožene stranke:* Evropska komisija (zastopnika: M. França in A. Stobiecka Kuik, agenta) in European Biodiesel Board (EBB) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika)**Predmet**

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2) v delu, v katerem je z njo tožeči stranki naložena protidampinška dajatev.

Izrek

- Člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na družbo Cargill SACI.
- Svet Evropske unije nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe Cargill.
- Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 151, 19.5.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – LDC Argentina/Svet(Zadeva T-118/14) ⁽¹⁾**(Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinška dajatev — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)**

(2016/C 402/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke*Tožeča stranka:* LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (zastopniki: J. F. Bellis, R. Luff in G. Bathory, odvetniki)*Tožena stranka:* Svet Evropske unije (zastopniki: sprva S. Boelaert in B. Driessen, nato H. Marcos Fraile, agenti, skupaj z R. Bierwagmom in C. Hippom, odvetnikoma)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: M. França in A. Stobiecka Kuik, agenta) in European Biodiesel Board (EBB) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2) v delu, v katerem je z njo tožeči stranki naložena protidampinška dajatev.

Izrek

1. Člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na družbo LDC Argentina SA.
2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe LDC Argentina.
3. Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 151, 19.5.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – PT Ciliandra Perkasa/Svet

(Zadeva T-120/14) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije — Dokončna protidampinška dajatev — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)

(2016/C 402/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: PT Ciliandra Perkasa (Jakarta, Indonezija) (zastopnika: F. Graafsma in J. Cornelis, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva S. Boelaert, nato H. Marcos Fraile, agenta, skupaj z R. Bierwagmom in C. Hippom, odvetnikoma)

Intervenient v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: J. F. Brakeland, M. França in A. Stobiecka Kuik, agenti), in European Biodiesel Board (EBB) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2) v delu, v katerem je z njo tožeči stranki naložena protidampinška dajatev.

Izrek

1. Člen 1 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na družbo PT Ciliandra Perkasa.

2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe PT Ciliandra Perkasa.
3. Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 112, 14.4.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia/Svet

(Zadeva T-139/14) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije — Dokončne protidampinške dajatve — Člen 2(3) in (5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški)

(2016/C 402/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonezija) in PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) (zastopnik: P. Vander Schueren, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva S. Boelaert, nato H. Marcos Fraile, agenta, skupaj z R. Bierwagmom in C. Hippom, odvetnikoma)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: J.-F. Brakeland, M. França in A. Stobiecka-Kuik, agenti) in Evropski odbor za biodizel (EBB) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2) v delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki.

Izrek

1. Člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na družbi PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia.
2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družb PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia.
3. Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 151, 19.5.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Klyuyev/Svet(Zadeva T-340/14) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Pravna podlaga — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Nespoštovanje meril za vpis na seznam — Očitna napaka pri presoji — Lastninska pravica — Pravica do dobrega imena)

(2016/C 402/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukrajina) (zastopniki: B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, R. Gherson in T. Garner, solicitors)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (Á. de Elera San Miguel Hurtado in J. P. Hix, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: D. Gauci in T. Scharf, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 26) in Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 1), ter drugič, Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 62, str. 25) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 (UL 2015, L 62, str. 1) v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke vpisano ali ohranjeno na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi, in, podredno, predlog za ugotovitev, da se za tožečo stranko člen 1(1) Sklepa 2014/119, kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 (UL 2015, L 24, str. 16), in člen 3(1) Uredbe št. 208/2014, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) 2015/138 z dne 29. januarja 2015 (UL 2015, L 24, str. 1), ne uporabljata.

Izrek

1. Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Uredba Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini v prvotni različici se razglasita za nična v delu, v katerem je bilo ime Andrija Kljujeva vpisano na seznam oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi, do začetka veljavnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014.
2. V preostalem delu se tožba zavrne.
3. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in stroške A. Kljujeva v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti, navedenim v tožbi.
4. A. Kljujev nosi svoje stroške in stroške Sveta v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti, navedenim v vlogi za prilagoditev predlogov.
5. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 261, 11.8.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Janukovič/Svet(Zadeva T-346/14) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Pravna podlaga — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Zloraba pooblastil — Nespoštovanje meril za vpis na seznam — Očitna napaka pri presoji — Lastninska pravica)

(2016/C 402/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Viktor Fedorovič Janukovič (Kijev, Ukrajina) (zastopniki: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, H. Mussa, J. Hage, K. Howard, barristers, in C. Kennedy, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: najprej E. Finnegan in J. P. Hix, nato J. P. Hix in P. Mahnič Bruni, agenti)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna, agent) in Evropska Komisija (zastopnika: S. Bartelt in D. Gauci, agentki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 26) in Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 1), drugič, Sklepa Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 24, str. 16) in Uredbe Sveta (EU) 2015/138 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Uredbe (EU) št. 208/2014 (UL 2015, L 24, str. 1), in tretjič, Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 62, str. 25) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 (UL 2015, L 62, str. 1) v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke vpisano ali ohranjeno na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi.

Izrek

1. Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Uredba Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini v prvotni različici se razglasita za nična v delu, v katerem je bilo ime Viktorja Fedoroviča Janukoviča vpisano na seznam oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi, do začetka veljavnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in stroške V. F. Janukoviča v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti, navedenim v tožbi.
4. V. F. Janukovič nosi svoje stroške in stroške Sveta v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti, navedenim v vlogi za prilagoditev predlogov.
5. Republika Poljska in Evropska komisija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 253, 4.8.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Janukovič/Svet(Zadeva T-348/14) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Obveznost obrazložitve — Pravna podlaga — Pravica do obrambe — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Zloraba pooblastil — Nespoštovanje meril za vpis na seznam — Očitna napaka pri presoji — Lastninska pravica)

(2016/C 402/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Oleksandr Viktorovič Janukovič (Doneck, Ukrajina) (zastopniki: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, J. Hage, K. Howard, barristers, in C. Kennedy, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: najprej E. Finnegan in J.-P. Hix, nato J.-P. Hix in P. Mahnič Bruni, agenti)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: D. Gauci in S. Bartelt, agentki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 26) in Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 1), kakor sta bila spremenjena z Izvedbenim sklepom Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119 (UL 2014, L 111, str. 91) oziroma z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 (UL 2014, L 111, str. 33), drugič, Sklepa Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 24, str. 16) in Uredbe Sveta (EU) 2015/138 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Uredbe (EU) št. 208/2014 (UL 2015, L 24, str. 1), in tretjič, Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 62, str. 25) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 (UL 2015, L 62, str. 1) v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke vpisano ali ohranjeno na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi.

Izrek

1. Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119, in Uredba Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014, se razglasita za nična v delu, v katerem je bilo ime Oleksandra Viktoroviča Janukoviča vpisano na seznam oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi, do začetka veljavnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in stroške O. V. Janukoviča v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti, navedenim v tožbi.
4. O. V. Janukovič nosi svoje stroške in stroške Sveta v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti, navedenim v vlogi za prilagoditev predlogov.
5. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 253, 4.8.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – FIH Holding in FIH Erhvervsbank/Komisija(Zadeva T-386/14) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Bančništvo — Pomoč, dodeljena danski banki FIH v obliki prenosa njenih oslavljenih sredstev na novo hčerinsko družbo in poznejšega odkupa teh terjatev s strani danskega organa, odgovornega za zagotovitev finančne stabilnosti — Državne pomoči bankam med finančno krizo — Sklep, s katerim je bila pomoč razglašena za združljivo z notranjim trgom — Pojem pomoči — Merilo zasebnega vlagatelja — Merilo zasebnega upnika — Izračun zneska pomoči — Obveznost obrazložitve)

(2016/C 402/40)

Jezik postopka: angeščina

Stranke

Tožeči stranki: FIH Holding A/S (Kopenhagen, Danska) in FIH Erhvervsbank A/S (Kopenhagen) (zastopnik: O. Koktvedgaard, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in P.-J. Loewenthal, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije 2014/884/EU z dne 11. marca 2014 o državni pomoči SA.34445 (12/C), ki jo je Danska odobrila za prenos premoženjskih sredstev banke FIH družbi FSC (UL 2014, L 357, str. 89).

Izrek

1. Sklep Komisije 2014/884/EU z dne 11. marca 2014 o državni pomoči SA.34445 (12/C), ki jo je Danska odobrila za prenos premoženjskih sredstev banke FIH družbi FSC, se razglasi za ničen.
2. Evropski Komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 253, 4.8.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – European Dynamics Luxembourg in Evropaiki Dynamiki/EIT(Zadeva T-481/14) ⁽¹⁾

(Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Opravljanje storitev, ki se nanašajo na razvoj platforme za upravljanje informacij in znanj — Storitve za razvoj programske opreme in ohranitev razpoložljivosti in učinkovitosti informacijskih storitev — Zavrnitev umestitve ponudbe ponudnika na prvo mesto — Izbirna merila — merila za oddajo — Obveznost obrazložitve — Očitne napake pri presoji — Dostop do dokumentov — Nepogodbena odgovornost)

(2016/C 402/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) in Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopniki: sprva E. Siouti in M. Sfyri, nato M. Sfyri in A. Lympelopoulou, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo (zastopniki: sprva M. Kern, B. Györi-Hartwig in P. Juanes Burgos, nato B. Györi-Hartwig in P. Juanes Burgos, agenti, skupaj s P. Wytinckom in B. Hoorelbekejem, odvetnikoma)

Predmet

Prvič, predlog temelji na členu 263 PDEU in se nanaša na razglasitev ničnosti, med drugim, sklepa EIT z dne 14. aprila 2014 o umestitvi ponudbe, ki sta jo predložili tožeči stranki v okviru postopka javnega razpisa, ki se nanaša na informacijske storitve in povezane storitve, na drugo mesto ter na dopis EIT z dne 25. aprila 2014, s katerim je to zavrnilo posredovanje imen članov ocenjevalnega odbora in drugih, predlog, ki temelji na členu 268 PDEU in se nanaša na povrnitev škode, domnevno nastale tožečima strankama.

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. *European Dynamics Luxembourg SA in Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* nosita stroške.

⁽¹⁾ UL C 351, 6.10.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – European Dynamics Luxembourg in Evropaiki Dynamiki/Komisija

(Zadeva T-698/14) ⁽¹⁾

(Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Zagotovitev zunanjih storitev razvoja in vzdrževanja informacijskih sistemov in s tem povezanih študij (ESP DESIS III) — Uvrstitev ponudnika v kaskadnem postopku — Obveznost obrazložitve — Neobičajno nizke ponudbe — Načelo svobodne konkurence — Nepogodbena odgovornost)

(2016/C 402/42)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeči stranki: *European Dynamics Luxembourg SA* (Ettelbrück, Luksemburg) in *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Atene, Grčija) (zastopniki: sprva V. Christianos, I. Ampazis in M. Sfýri, nato M. Sfýri, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: S. Delaude in S. Lejeune, agenta, sprva ob sodelovanju E. Petrítsa, E. Roussoua in K. Adamantopoulou, nato E. Roussoua in K. Adamantopoulou, odvetniki)

Predmet

Na eni strani predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepov Komisije o uvrstitvi ponudb tožečih strank za sklopa št. 1 in 3 javnega razpisa DIGIT/R2/PO/2013/029 – ESP DESIS III v zvezi z zagotovitvijo zunanjih storitev razvoja in vzdrževanja informacijskih sistemov in s tem povezanih študij (UL 2013/S 19-0380314) na tretje in četrto mesto v kaskadnem sistemu in o izključitvi njune ponudbe za sklop št. 2 navedenega javnega razpisa, na drugi strani pa predlog na podlagi člena 268 PDEU za povračilo škode, ki naj bi jo utrpeli tožeči stranki.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. *Družbama European Dynamics Luxembourg SA in Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 448, 15.12.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Herbert Smith Freehills/Svet(Zadeva T-710/14) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z razpravami pred sprejetjem direktive o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom pravnih nasvetov — Pravica do obrambe — Prevladujoči javni interes)

(2016/C 402/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Herbert Smith Freehills LLP (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: P. Wytinck, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: E. Rebasti, M. Veiga in J. Herrmann, agenti)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: P. Van Nuffel, J. Baquero Cruz in F. Clotuche Duvieusart, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 18/c/01/14 z dne 23. julija 2014, s katerim je Svet zavrnil dostop do nekaterih dokumentov v zvezi s sprejetjem Direktive 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL 2014, L 127, str. 1).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Herbert Smith Freehills LLP nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.
3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 409, 17.11.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Philip Morris/Komisija(Zadeva T-800/14) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, izdelani v okviru pripravljalnega gradiva za sprejetje direktive o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov — Zavrnitev dostopa — Izjema, ki se nanaša na varstvo pravnih mnenj — Izjema, ki se nanaša na varstvo postopka odločanja — Pravica do obrambe — Prevladujoč javni interes)

(2016/C 402/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Philip Morris Ltd (Richmond, Združeno kraljestvo) (zastopnika: K. Nordlander in M. Abenhaïm, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Baquero Cruz in F. Clotuche-Duvieusart, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe Ares(2014) 3388066 Komisije z dne 29. septembra 2014 v delu, v katerem je tožeči stranki zavrnen celovit dostop do zaprošenih dokumentov, razen prikritih osebnih podatkov, ki jih ti vsebujejo.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Philip Morris Ltd se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 56, 16.2.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – PAN Europe/Komisija

(Zadeva T-51/15) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Dokumenti o endokrinih motilcih — Delna zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Člen 4(3) Uredbe št. 1049/2001)

(2016/C 402/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruselj, Belgija) (zastopnik: B. Kloostera, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Buchet, P. Mihaylova in J. Tomkin, agenti)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Kraljevina Švedska (zastopniki: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson in L. Swedenborg, agenti)

Predmet

Predlog temelji na členu 263 PDEU in se nanaša na razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 24. novembra 2014, s sklicem Ares (2014) 3900631, s katerim je bil zavrnen dostop do dokumentov o endokrinih motilcih.

Izrek

1. Sklep Evropske komisije z dne 24. novembra 2014, s sklicem Ares (2014) 3900631, se razglasi za ničen v delu, v katerem je bil zavrnen dostop do dokumentov, navedenih pod števkami 9, 13, 14, 15, 16, 17, 17a, 20, 22, 24, 25, 29, 30, 31, 37, 38, 39, 41, 42 in 43, na temelju člena 4(3), prvi pododstavek, Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije.
2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. Komisija poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila Pesticide Action Network Europe (PAN Europe).
4. Kraljevina Švedska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 118, 13.4.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – AEDEC/Komisija**(Zadeva T-91/15) ⁽¹⁾**

(Raziskave in tehnološki razvoj — Okvirni program za raziskave in inovacije „Obzorje 2020“ — Pozivi za vložitev predlogov iz naslova delovnih programov 2014-2015 — Sklep Komisije o razglasitvi predloga tožeče stranke za neustreznega — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Sorazmernost — Preglednost — Očitna napaka pri presoji)

(2016/C 402/46)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) (Madrid, Španija) (zastopnik: R. López López, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: N. Ruiz García in M. Siekierzyńska, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa z dne 4. septembra 2014, v katerem je Komisija zavrnila predlog za financiranje, ki ga je vložila tožeča stranka v imenu konzorcija Latin Plan.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 127, 20.4.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – Arrom Conseil/EUIPO – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)**(Zadeva T-359/15) ⁽¹⁾**

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Roméo has a Gun by Romano Ricci — Prejšnji besedni znamki Evropske unije NINA RICCI in RICCI — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Nepošteno izkoriščanje razlikovalnega učinka ali ugleda prejšnjih znamk — Škodovanje ugledu — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009)

(2016/C 402/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Arrom Conseil (Pariz, Francija) (zastopnika: C. Herissay Ducamp in J. Blanchard, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. Kunz, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Nina Ricci SARL (Pariz, Francija) (zastopnik: E. Armijo Chávarri, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe EUIPO z dne 13. aprila 2015 (zadeva R 1021/2014-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Nina Ricci in Arrom Conseil.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Arrom Conseil nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasila Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družba Nina Ricci SARL.

⁽¹⁾ UL C 294, 7.9.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – Alsharghawi/Svet

(Zadeva T-485/15) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Libiji — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, ki so predmet omejitev vstopa in tranzita na ozemlje Evropske unije — Funkcija nekdanjega vodje kabineta Moamerja Gadafiga — Izbira pravne podlage — Obveznost obrazložitve — Pravica do obrambe — Domneva nedolžnosti — Sorazmernost — Svoboda odhoda in prihoda — Lastninska pravica — Obveznost dokazati utemeljenost ukrepa)

(2016/C 402/48)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesbourg, Južna Afrika) (zastopnik: É. Moutet, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: A. Vitro in V. Piessevaux, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU, ki se nanaša na razglasitev delne ničnosti, prvič, Sklepa Sveta (SZVP) 2015/1333 z dne 31. julija 2015 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji in razveljavitvi Sklepa 2011/137/SZVP (UL 2015, L 206, str. 34), in drugič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/1323 z dne 31. julija 2015 o izvajanju člena 16(2) Uredbe (EU) št. 204/2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Libiji (UL 2015, L 206, str. 4).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Bashir Saleh Bashir Alsharghawi nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 337, 12.10.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Zadeva T-565/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije MERLIN'S KINDERWELT — Prejšnja nacionalna besedna znamka KINDER — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti znakov — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 402/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Excalibur City s.r.o. (Znojmo, Češka republika) (zastopnik: E. Engin Deniz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: M. Simandlova in A. Folliard Monguiral, agenta)

Druška stranka pred odborom EUIPO za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Ferrero SpA (Alba, Italija) (zastopnika: L. Ghedina in F. Jacobacci, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 9. julija 2015 (zadeva R 1538/2014-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Ferrero in Excalibur City.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 9. julija 2015 (zadeva R 1538/2014-1) se razveljavi.
2. EUIPO poleg svojih stroškov nosi tudi stroške družbe Excalibur City s.r.o.
3. Ferrero SpA nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 398, 30.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Zadeva T-566/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije MERLIN'S KINDERWELT — Prejšnja nacionalna besedna znamka KINDER — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti znakov — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 402/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Excalibur City s.r.o. (Znojmo, Češka republika) (zastopnik: E. Engin Deniz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: M. Simandlova in A. Folliard-Monguiral, agenta)

Druška stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Ferrero SpA (Alba, Italija) (zastopnika: L. Ghedina in F. Jacobacci, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 16. julija 2015 (zadeva R 1617/2014-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Ferrero in Excalibur City.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 16. julija 2015 (zadeva R 1617/2014-1) se spremeni tako, da je tožba, ki jo je družba Excalibur City s.r.o. vložila pri odboru za pritožbe, utemeljena in je treba zato ugovor zavrniti.

2. EUIPO poleg svojih stroškov nosi tudi stroške družbe Excalibur City.

3. Ferrero SpA nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 398, 30.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 – JT International/EUIPO – Habanos (PUSH)

(Zadeva T-633/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije PUSH — Prejšnji besedni in figurativni nacionalna znamka in znamka Beneluxa PUNCH — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Enakost blaga — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 402/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: JT International SA (Ženeva, Švica) (zastopniki: S. Malynicz, QC, K. E. Gilbert in J. Gilbert, solicitors)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Bonne, agent)

Druška stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Corporación Habanos, SA (Havana, Kuba) (zastopnik: M. Escudero Pérez, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe EUIPO z dne 10. avgusta 2015 (zadeva R 3046/2014-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Corporación Habanos in JT International.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družba JT International SA nosi svoje stroške ter stroške Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbe Corporación Habanos, SA.

⁽¹⁾ UL C 27, 25.1.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2016 – EDF Luminus/Parlament

(Zadeva T-384/15) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula — Pogodba o dobavi električne energije CNT(2009) št. 137 — Plačilo regionalnega prispevka, ki ga je plačala tožeča stranka Regiji Bruselj-glavno mesto in je izračunan na podlagi električne moči, ki je bila na voljo Parlamentu, s strani Parlamenta — Neobstoj pogodbene obveznosti — Neobstoj obveznosti, ki izhaja iz določb nacionalnega prava, ki se uporabi)

(2016/C 402/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: EDF Luminus (Bruselj, Belgija) (zastopnika: D. Verhoeven in O. Vanden Berghe, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: L. Darie in P. Biström, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: F. Clotuche-Duvieusart in I. Martínez del Peral, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 272 PDEU, da naj se Parlamentu naloži plačilo zneska 439 672,95 EUR, skupaj z obrestmi, ki ustreza regionalnemu prispevku, ki ga je plačala tožeča stranka Regiji Bruselj-glavno mesto in je izračunan na podlagi električne moči, ki je bila na voljo Parlamentu.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Ugotovitveni zahtevki Evropskega parlamenta se zavrnejo.
3. Družba EDF Luminus poleg svojih stroškov nosi stroške Parlamenta.
4. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 337, 12.10.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 30. avgusta 2016 – Fontem Holdings 4/EUIPO (BLU ECIGS)

(Zadeva T-511/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Umik zahteve za registracijo — Ustavitev postopka)

(2016/C 402/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Fontem Holdings 4 BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopniki: sprva A. Poulter, nato A. Dykes in D. Stone, solicitors)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 29. junija 2015 (zadeva R 2697/2014–4) v zvezi z zahtevo za registracijo.

Izrek

1. Postopek v zvezi s tožbo se ustavi.
2. Fontem Holdings 4 BV nosi svoje stroške in stroške Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 363, 3.11.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2016 – Terna/Komisija(Zadeva T-544/15) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Projekti skupnega interesa Unije — Finančna pomoč Unije za dva projekta s področja vseevropskih energetskih omrežij — Znižanje prvotno odobrene finančne pomoči po reviziji — Pripravljalni akt — Akt, zoper katerega ni mogoče vložiti tožbe — Nedopustnost)

(2016/C 402/54)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rim, Italija) (zastopniki: A. Police, L. Di Via, F. Covone in D. Carria, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: O. Beynet, L. Di Paolo in A. Tokár, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe iz dopisa Komisije z dne 6. julija 2015, s katero se je znižala prvotno odobrena finančna pomoč v okviru dveh projektov (projekta 2009-E255/09-ENER/09/TEN-E-S12.564583 in 2007-E 221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403) s področja vseevropskih energetskih omrežij.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Terna – Rete elettrica nazionale SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 363, 3.11.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. septembra 2016 – POA/Komisija(Zadeva T-584/15) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Zahtevek za registracijo zaščitene označbe porekla („Halloumi“ ou „Hellim“) — Odločba o objavi zahtevka za registracijo zaščitene označbe porekla v Uradnem listu, serija C, na podlagi člena 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1151/2012 — Pripravljalni akt — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost)

(2016/C 402/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Ciper) (zastopnik: N. Korogiannakis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Lewis in J. Guillem Carrau, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, da se v Uradnem listu Evropske unije (UL 2015, C 246, str. 9) objavi zahtevek za registracijo CY/PDO/0005/01243, ki ga je vložila Republika Ciper, v delu, v katerem je ugotovljeno, da ta zahtevek izpolnjuje pogoje iz Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL 2012, L 343, str. 1), kot so navedeni v členu 50 (1) navedene uredbe.

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. *Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA)* nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

(¹) UL C 406, 7.12.2015.

Tožba, vložena 12. julija 2016 – Gaki/Europol**(Zadeva T-366/16)**

(2016/C 402/56)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Anastasia-Soultana Gaki (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnik: G. Keisers, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski policijski urad (Europol)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- Ugotovi naj se, katere so okoliščine dejanja, ki naj bi ga storila tožeča stranka v smislu evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala Grčija, in zaradi katerih je od leta 2011 v okviru Evropske unije s pomočjo Europa nezakonito iskana? Pravica tožeče stranke do obrazloženega stališča;
- Skupnemu nadzornemu organu pri Europolu (v nadaljevanju: SNO) naj se naloži, naj zaustavi nezakonito in nepravilno shranjevanje podatkov o njej v informacijskem sistemu Europa;
- SNO naj se naloži, naj v okviru uveljavljanja pravice do dostopa in iskanja podatkov, vnesenih v SIS II, preveri, ali je v skladu z evropskim nalogom za prijetje (v nadaljevanju: ENP) poseg v svoboščino tožeče stranke dovoljen;
- Europolu naj se naloži, da grško državno tožilstvo v Atenah vpraša, kateri državni tožilec je zahteval, naj ENP še naprej velja in s tem samovoljni odvzem prostosti tožeče stranke od 23. maja 2016, in da tudi vpraša, kateri od dveh nacionalnih nalogov za prijetje (ENP je kopija obeh) je veljaven. To naj odgovori tudi na to, kako je mogoče, da je v ENP naveden naslov tožeče stranke v Nemčiji, oba nacionalna naloga za prijetje tožeče stranke (ENP je kopija obeh) pa naj bi bila izdana, ker grško pravosodje ni imelo naslova tožeče stranke;
- SNO naj obrazloži, kako je Europol ukrepal po obvestilu o tem, da je bila pri državnem tožilstvu v Düsseldorfu vložena kazenska ovadba zoper državnega tožilca, ki je zoper tožečo stranko izdal ENP;
- Naj se ji izplača odškodnina v znesku 3 milijonov EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 41 Sklepa 2007/533/PNZ (¹) v povezavi s členom 30(7), 31 in 52 Sklepa (2009/371/PNZ) (²)

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 296, drugi odstavek, PDEU in člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členi 1, 9 in 23 akta št. 29/2009 SNO

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL 2007, L 205, str. 63).

⁽²⁾ Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) (2009/371/PNZ) (UL 2009, L 121, str. 37).

Tožba, vložena 25. avgusta 2016 – Adama Agriculture in Adama France/Komisija

(Zadeva T-476/16)

(2016/C 402/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeci stranki: Adama Agriculture BV (Amsterdam, Nizozemska) in Adama France (Sèvres, Francija) (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchar, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeci stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- sporno odločbo ⁽¹⁾ razglasi za nično in odredi, da se (i) odobritev aktivne snovi izoproturon (IPU) obnovi ali, podredno, (ii) obnovitev odobritve IPU toženi stranki vrne v ponovno presojo in odloži vse upoštevne roke, določene z Uredbo št. 1107/2009 in z njenimi izvedbenimi uredbami, tako da se omogoči ustrezno časovno obdobje za sprejetje nove odločbe o obnovitvi IPU; in
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeci stranki v utemeljitev tožbe navajata, da je tožena stranka sporno odločbo sprejela ob kršitvi pravic in načel, ki jih zagotavlja Evropska unija. Trdita, da je sporna odločba nezakonita, ker je z njo kršena Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) in sekundarna zakonodaja Unije, pri čemer navajata teh pet tožbenih razlogov:

1. V okviru prvega tožbenega razloga navajata očitne napake pri presoji: v skladu z uvodnimi izjavami 8, 9 in 10 sporne odločbe je bil IPU prepovedan na podlagi (i) tveganja, ki izhaja iz izpostavljenosti metabolitonu v podzemnih vodah (ii) tveganja za ptice, sesalce in vodne organizme ter (iii) predlagane uvrstitve IPU v kategorijo 2 snovi, strupenih za razmnoževanje. Vendar so vsi pomisleki, na katerih temelji sporna odločba, postopkovno in/ali vsebinsko napačni in ne upoštevajo informacij, ki so jih predložili tožeci stranki.
2. V okviru drugega tožbenega razloga navajata kršitev postopka iz Uredbe št. 1272/2008 ⁽²⁾ – akt *ultra vires*: tožena stranka je s tem, da je predlagala, da se IPU uvrsti med strupene snovi za razmnoževanje in s tem, da se je oprla na ta predlog pri utemeljitvi zavrnitve obnovitve, kršila Uredbo (ES) št. 1107/2009 ⁽³⁾ o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet, pri čemer je prekoračila svoje pristojnosti.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navajata kršitev pravice do obrambe in načela dobrega upravljanja: država članica poročevalka, EFSA in Komisija so s svojim ravnanjem individualno in kolektivno kršile pravico tožečih strank do izjave in do obrambe s tem, da jima niso omogočile poštene obravnave in postopka. Natančneje, kljub večkratnim in vztrajnim poskusom, da stopita v stik z državo članico poročevalko in z EFSA, tožeci stranki nista bili deležni pravočasnega odziva. Stališča tožečih strank poleg tega niso bila upoštevana.

4. V okviru četrtega tožbenega razloga navajata kršitev načel prepovedi diskriminacije in enakega obravnavanja: Komisija se je odločila za strog pristop glede IPU (na podlagi očitnih napak pri presoji in postopkovnih kršitev), medtem ko tega ni storila v podobnih primerih/prejšnjih odločitvah glede snovi, za katere veljajo podobni pomisleki, kar je kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.
5. V okviru petega tožbenega razloga navajata kršitev načela sorazmernosti: Komisija je kršila načelo sorazmernosti s tem, da ni izbrala manj strogih ukrepov, s katerimi bi bili doseženi enaki cilji (na primer, odobritev, za katero so postavljeni pogoji, ki se preučijo na ravni države članice, oziroma odobritev, ki je pogojena s posredovanjem potrditvenih informacij na ravni Unije v skladu s členom 6 Uredbe št. 1107/2009), in je namesto tega prepovedala IPU.

- ⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/872 z dne 1. junija 2016 o neobnovitvi odobritve aktivne snovi izoproturon v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 540/2011 (UL 2016, L 145, str. 7).
- ⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL 2008, L 353, str. 1).
- ⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL 2009, L 309, str. 1).

Tožba, vložena 26. avgusta 2016 – Epsilon International/Komisija

(Zadeva T-477/16)

(2016/C 402/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Epsilon International SA (Marousi, Grčija) (zastopnika: D. Bogaert in A. Guillerme, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

1. na podlagi člena 272 PDEU:

- ugotovi, da so zneski, ki jih je Evropska komisija plačala družbi Epsilon v skladu s Sporazumi o nepovratnih sredstvih BRISEIDE, i-SCOPE in SMART-ISLANDS, upravičeni stroški in da družba Epsilon ni storila sistemskih napak pri izvajanju teh sporazumov;
- ugotovi, da je zahteva Komisije za povračilo zneskov, plačanih na podlagi Sporazuma o nepovratnih sredstvih BRISEIDE, v celoti neutemeljena in da teh zneskov ni treba povrniti Evropski komisiji;
- ugotovi, da sklepi Evropske komisije o začasni ustavitvi plačila v zvezi s Sporazumi o nepovratnih sredstvih i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity in c-SPACE niso utemeljeni;
- naloži Komisiji, naj povrne zneska, ki ga je družba Epsilon plačala za izvedbo dodatnih finančnih revizij, da bi oporekala napačnim ugotovitvam revizorjev, ki jih je pooblastila Komisija, in povrne nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela družba Epsilon in ki je začasno ocenjena *ex aequo in bono* na 10 000 EUR.

2. Na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost Sklepa Evropske unije z dne 17. junija 2016 (št. Ares (2016)2835215), da se družbo Epsilon registrira v bazo Sistema za zgodnje odkrivanje in izključitev (EDES).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Družba Epsilon v utemeljitvi tožbe, ki temelji na razlogih iz člena 272 PDEU, navaja, da so ugotovitve revizorjev, ki jih je potrdila Evropska komisija in ki se nanašajo na priglašene izdatke osebja za izvajanje projektov BRISEIDE, SMART-ISLANDS in i-SCOPE, napačne. Natančneje, družba Epsilon trdi, da ni bilo nobenih nezakonitosti v zvezi s sistemom beleženja delovnega časa, izračunom produktivnih ur in urne postavke, neobstoječem računa za delo lastnika in dejstvom, da sporazumi, sklenjeni z internimi svetovalci, niso bili priglašeni davčnemu uradu. Vsekakor ni mogoče manjših napak pri izvajanju teh pogodb šteti za sistemsko napako.

Dalje družba Epsilon izpodbija sklep Komisije, s katerim je začasno prekinila plačila za izvajanje projektov i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity in c-SPACE, ki jih financira EU, in meni, da nimajo zakonske podlage.

Nazadnje družba Epsilon zahteva finančno odškodnino za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki jo je družba Epsilon utrpela zaradi Komisijinih sklepov.

V utemeljitvi tožbe, ki temelji na razlogih iz člena 263 PDEU, družba Epsilon Splošnemu sodišču predlaga, naj razglasi ničnost sklepa Komisije, da se družba Epsilon registrira v bazo Sistema za zgodnje odkrivanje in izključitev (EDES), zaradi zatrjevane domnevne sistemske narave napak, storjenih pri izvajanju zgorajnavedenih projektov. Po prepričanju tožeče stranke ta sklep krši načelo sorazmernosti in pravico do obrambe.

Tožba, vložena 30. avgusta 2016 – Lidl Stiftung/EUIPO – Amedei (For you)

(Zadeva T-480/16)

(2016/C 402/59)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Nemčija) (zastopnika: A. Berger, M. Wolter, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Amedei Srl (Pontedera, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka EU, ki vsebuje besedne elemente „For you“ – Prijava št. 12 267 571

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. aprila 2016 v zadevi R 851/2015-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo in zavrne ugovor št. B 2 342 452, vloženo zoper prijavo EUTM št. 12 267 571;
- EUIPO naloži plačilo stroškov;
- Intervientu naloži plačilo stroškov postopka pri EUIPO

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 30. avgusta 2016 – The Logistical Approach/EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic)
(Zadeva T-620/16)

(2016/C 402/60)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: The Logistical Approach BV (Uden, Nizozemska) (zastopnik: R. Milchior, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Skupnosti, ki vsebuje besedni element „Idealogistic“ – Prijava št. 12 318 234

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. junija 2016 v zadevi R 1435/2015-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- podredno, spremeni izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bila z njo nepravilno potrjena odločba oddelka za ugovore, s katero je bila zavrnjena zahteva za registracijo znamke 012318234 za storitve „nasveti na področju logistike, kot so izbira poti, vzpostavitev skladišča in izbira prevoznih sredstev“;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 76 Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 2. septembra 2016 – Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej/ECHA

(Zadeva T-625/16)

(2016/C 402/61)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o. o. (Grajewo, Poljska) (zastopnik: T. Dobrzyński, radca prawny)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep ECHA št. SME (2016) 2851 z dne 23. junija 2016, s katerim je bilo ugotovljeno, da tožeča stranka ne izpolnjuje pogojev za znižanje pristojbin, ki velja za srednja podjetja, in ji je bila določena upravna taksa, razglasi za ničen;
- razglasi ničnost Računa ECHA št. 10058238 z dne 23. junija 2016, ki zajema razliko med takso, ki jo je plačala tožeča stranka, in takso, ki bi jo bilo treba v skladu s Sklepom ECHA št. SME (2016) 2851 plačati za veliko podjetje;
- razglasi ničnost Računa ECHA št. 10058239 z dne 23. junija 2016, s katerim je bil v skladu s Sklepom ECHA št. SME (2016) 2851 določena upravna taksa;
- razglasi ničnost sklepa Upravnega sveta ECHA št. 14/2015 z dne 4. junija 2015 (MB/43/2014) ME (2016) 2851;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela dodelitve pristojnosti

- Znesek upravne takse, ki je določen v Sklepu Upravnega sveta ECHA MB/43/2014 in ki je podlaga za izdalo izpodbijanega sklepa in računov, je glede na funkcije, ki jih mora izpolnjevati upravna taksa, nesorazmerno visok in zato predstavlja kazen. To pomeni kršitev člena 5 PDEU, ki določa načelo dodeljenih pristojnosti, v zvezi z uvodno izjavo 11 Uredbe Komisije (ES) št. 340/2008.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti in pravice do dobrega upravljanja

- Tožeča stranka je svoje navedbe glede velikosti podjetja oprla na informacije, ki so med drugim izhajale od ECHA, ter na nacionalne informacije. Velikost podjetja je bilo treba določiti na podlagi zakona o svobodnem opravljanju gospodarske dejavnosti z dne 2. julija 2004. V skladu s tem zakonom podjetja niso klasificirana glede na svojo lastniško strukturo. ECHA ni dala zadostnih informacij glede pravil o registraciji in zaračunavala takse, ne da bi bilo mogoče napako odpraviti.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

- V skladu z določbami Uredbe Komisije (ES) št. 1907/2006 in Uredbe Komisije (ES) št. 340/2008 morajo upravne takse ustrezati dejanskim stroškom ECHA za nadzor. Treba je šteti, da je nedopustna praksa ECHA, da podjetjem, ki so napačno navedla svojo velikost, naloži stroške nadzora vseh podjetij.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela enakosti

- ECHA je z naložitvijo upravnih taks in določitvijo teh taks glede na velikost podjetja kršila načelo enakosti. Do kršitve tega načela enakosti pride, ko je podjetje zgolj zaradi udeležbe javnega subjekta v njegovi lastniški strukturi opredeljeno za veliko in se mu naloži enaka upravna taksa kot podjetju, ki je veliko zaradi svojega letnega prometa in števila osebja.

5. Peti tožbeni razlog: ničnost računov, ki so bili izdani na podlagi izpodbijanega sklepa

- Zaradi razglasitve ničnosti Sklepa ECHA št. SME (2016) 2851 morajo biti za nične razglašeni računi, ki so podlaga plačilnih zahtevkov ECHA. Naložene pristojbine tudi niso bile dolgovane, ker tožeča stranka, ko je bil sprejet Sklep ECHA SME (2016) 2851 in so bili izdani računi, ni bila zavezanka za registracijo v sistemu REACH.

Tožba, vložena 1. septembra 2016 – Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (Prikaz dveh vzporednih črt na čevlju)

(Zadeva T-629/16)

(2016/C 402/62)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgija) (zastopnik: J. Løje, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: adidas (Herzogenaurach, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: pozicijska znamka (Prikaz dveh vzporednih črt na čevlju) – znamka Evropske unije št. 8 398 141

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. junija 2016 v zadevi R 597/2016-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(5) Uredbe št. 207/2009;
- izkrivljanje dejstev.

Tožba, vložena 5. septembra 2016 – Dehtochema Bitumat/Evropska agencija za kemikalije

(Zadeva T-630/16)

(2016/C 402/63)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Dehtochema Bitumat, s.r.o. (Bělá pod Bezdězem, Češka republika) (zastopnik: P. Holý, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe Evropske agencije za kemikalije z dne 7. julija 2016, v skladu s katero se tožeča stranka še naprej šteje za veliko podjetje in zato ni upravičena do znižanja pristojbine za srednje velika podjetja, in dovoli, da se izvajanje te odločbe odloži.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju tožeče stranke je tožena stranka z izpodbijano odločbo in svojim ravnanjem zlorabila svoja pooblastila in kršila načeli zakonitosti in pravne varnosti.

Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka pri preverjanju statusa malega ali srednje velikega podjetja (MSP) nepravilno ocenila neodvisnost podjetja tožeče stranke in v izračun neupravičeno vključila število zaposlenih in letni promet podjetja tožeče stranke, k čemur je dodala družbe, ki naj bi bile povezane in partnerske družbe podjetja tožeče stranke v smislu Uredbe Komisije (ES) št. 340/2008 ali Priporočila Komisije 2003/361/ES, ki pa to niso.

Tožeča stranka navaja, da je ob izjavi o nepravilni velikosti podjetja, ki jo je podala na zahtevo tožene stranke 2. junija 2016, zaupala v presojo tožene stranke in v obljubo o znižanju pristojbine.

Tožeča stranka poudarja, da je bila registracija odložena in da je toženo stranko izrecno obvestila, da zadevnih izdelkov (snovi, ki se registrirajo) od leta 2011 ne proizvaja več.

Tožeča stranka trdi, da iz člena 13(4) Uredbe Komisije (ES) št. 340/2008 izhaja, da pravica do znižanja pristojbine za registracijo nastane, kadar je to upravičenost mogoče dokazati, in da je zato primerno, v nasprotju s tem, kar trdi tožena stranka, tožeči stranki omogočiti, da to upravičenost dokaže.

Tožba, vložena 9. septembra 2016 – ClientEarth/Komisija

(Zadeva T-644/16)

(2016/C 402/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ClientEarth (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: O. Brouwer, odvetnik, in N. Frey, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničn razglasi sklep tožeče stranke tožene stranke o zavrnitvi dostopa do dokumentov, zahtevanih na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije⁽¹⁾, ki je bil vročen tožeči stranki 1. julija 2016 z dopisom C(2016) 4286 final;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke v skladu s členom 87 Poslovnika Splošnega sodišča, vključno s stroški intervenientk.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: nepravilna uporaba prava in očitna napaka pri presoji, zaradi česar je bila nepravilno uporabljena *izjema glede mednarodnih odnosov* (tretja alineja člena 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001), in neobrazložitev:
 - Komisija ni dokazala uporabe izjeme glede mednarodnih odnosov. Zlasti ni dokazala, kako lahko razkritje izključno pravnih dokumentov, ki vsebujejo razmisleke glede prava Evropske unije, samo po sebi pomeni razkritje strateških ciljev Evropske unije med pogajanjem ali oslabi pogajalski položaj Komisije. Komisijo zavezuje načelo vladavine prava in ne more sklepati mednarodnih dogovorov, ki kršijo pravo Evropske unije. Tožeča stranka poleg tega zatrjuje, da se na člen 4(1)(a) Uredbe št. 1049/2001 (in druge izjeme) ni mogoče sklicevati „in perpetuum“, torej dokler kjerkoli Komisija opravlja pogajanja glede drugih mednarodnih dogovorov. Poleg tega Komisiji ni uspelo pojasniti, kako bi razkritje zahtevanih dokumentov lahko specifično in dejansko oslabilo javni interes glede mednarodnih odnosov.
2. Drugi tožbeni razlog: nepravilna uporaba prava in očitna napaka pri presoji, zaradi česar je bila nepravilno uporabljena *izjema pravnih nasvetov* (druga alineja člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001), in neobrazložitev:
 - Komisija ni dokazala, ali obstaja razumno predvidljivo in ne zgolj hipotetično tveganje, da bi razkritje zahtevanih dokumentov oslabilo njen interes pridobiti odkrit, objektiven in izčrpen pravni nasvet.
3. Tretji tožbeni razlog: nepravilna uporaba prava in očitna napaka pri presoji, zaradi česar je bilo nepravilno uporabljeno varstvo *postopka odločanja institucije* (prvi pododstavek člena 4(3) Uredbe št. 1049/2001), in neobrazložitev:
 - Komisija ni pojasnila, kako bi dostop do zahtevanih dokumentov lahko specifično in dejansko oslabil postopek odločanja.
4. Četrty tožbeni razlog: nepravilna uporaba prava in očitna napaka pri presoji, zaradi česar je bilo nepravilno uporabljeno merilo prevlade javnega interesa, in neobrazložitev:
 - obstaja prevladujoč javni interes, saj razkritje omogoča razpravo o dostopu do pravnega varstva, zlasti do domačih sodišče (in o njihovi vlogi), in o potrebi po ohranitvi enotnosti in avtonomiji prava Evropske unije. Te teme so v neposrednem interesu državljanov Evropske unije in nevladnih organizacij, kakršna je tožeča stranka.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena Uredbe št. 1049/2001 (delni dostop) in predlog glede pripravljalnega ukrepa
 - tožeča stranka trdi, da Komisija ni – oziroma vsekakor ne pravno zadostno – preučila in odobrila delnega dostopa do zahtevanih dokumentov.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331)

Tožba, vložena 7. septembra 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB

(Zadeva T-645/16)

(2016/C 402/65)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Avstrija) (zastopnik: G. Eisenberger, odvetnik)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (SRB)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga,

- naj odločbo Enotnega odbora za reševanje, za katero se zdi, da je bila izdana 15. aprila 2016, razglasi za nično, vsaj v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: očitna bistvena kršitev postopka, ker ni bila (celotna) izpodbijana odločba predmet uradnega obvestila.
2. Drugi tožbeni razlog: očitna bistvena kršitev postopka zaradi pomanjkljive obrazložitve izpodbijane odločbe.

Tožba, vložena 13. septembra 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (BOBO cornet)

(Zadeva T-648/16)

(2016/C 402/66)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turčija) (zastopnica: T. Tsenova, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bolgarija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Skupnosti, ki vsebuje besedni element „BOBO cornet“ – Prijava št. 12 299 343

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20/07/2016 v zadevi R 906/2015-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in drugi stranki pred odborom za pritožbe naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009;
 - Kršitev členov 75 in 76(1) Uredbe št. 207/2009.
-

Tožba, vložena 12. septembra 2016 – Bernaldo de Quirós/Komisija**(Zadeva T-649/16)**

(2016/C 402/67)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Belén Bernaldo de Quirós (Bruselj, Belgija) (zastopnika: T. Bontinck in A. Guillerme, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep organa za imenovanje, v osebi generalne direktorice generalnega direktorata „Izobraževanje in kultura“ Evropske komisije z dne 30. novembra 2015, o prerazporeditvi B. Bernaldo de Quirós z delovnega mesta vodje oddelka „Urada za pripravnštvo“ EAC.C.4 na delovno mesto svetovalke za modernizacijo izobraževanja GD EAC.B;
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji in zloraba pooblastil.

- Tožeča stranka meni, da izpodbijani sklep vsebuje očitno napako pri presoji v zvezi z interesom službe in enakovrednostjo delovnih mest. Njena premestitev na delovno mesto svetovalke za modernizacijo izobraževanja naj ne bi bila utemeljena z interesom službe, temveč motivirana z namenom njenih nadrejenih, da jo poklicno izolirajo in ji naložijo pričakovano disciplinsko sankcijo. Sklep tako temelji na zlorabi pooblastil, ker je takšna uporaba ob upoštevanju delovnega področja tožeče stranke in nujnosti zasedbe prostega delovnega mesta znotraj GD EAC med drugim v nasprotju z interesom službe.
- Prav tako meni, da pri prerazporeditvi ni bilo upoštevano načelo enakovrednosti delovnih mest. Nove delovne naloge, dodeljene tožeči stranki, so po svoji naravi, pomenu in obsegu pod tistim, ki bi bile zaupane svetovalcu v nazivu AD13. Še več, delovno mesto ne ustreza dejanskim potrebam službe, zahtevanim na podlagi člena 2 sklepa C(2008)5029/2.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave in dolžnosti skrbnega ravnanja uprave.

- Tožeča stranka meni, da sklep o prerazporeditvi ni bil sprejet v pogojih, ki zagotavljajo njeno pravico do izjave, saj ni mogla podati koristnega stališča glede osnutka sklepa o prerazporeditvi. K temu se uvršča tudi kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja uprave, saj naj organ za imenovanje sploh ne bi upošteval interesov tožeče stranke niti ni objektivno raziskal ravnovesja med službenim interesom in interesi tožeče stranke, zlasti ob upoštevanju prerazporeditve na prosto mesto vodje oddelka.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev sklepa Evropske komisije C(2008) 5029/2 z dne 9. avgusta 2008 o nalogah svetovalca.

- Tožeča stranka se sklicuje na kršitev sklepa C(2008) 5029/2, v konsolidirani različici z dne 7. julija 2016, ker naj bi GD EAC presežal kvoto svetovalcev, ki mu je bila dodeljena, ni pa predložil dokaza, da je mesto svetovalca za modernizacijo izobraževanja, na katero je bila prerazporejena tožeča stranka, sploh zakonito.

Tožba, vložena 7. septembra 2016 – LG Electronics/EUIPO (QD)**(Zadeva T-650/16)**

(2016/C 402/68)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja) (zastopnik: R. Schiffer, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* besedna znamka EU „QD“ – Prijava št. 13 633 516*Izpodbijana odločba:* Odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24. maja 2016 v zadevi R 2046/2015-1**Tožbena predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev členov 7(1)(b) in 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 12. septembra 2016 – PM/ECHA**(Zadeva T-656/16)**

(2016/C 402/69)

*Jezik postopka: španščina***Stranki***Tožeča stranka:* PM (zastopnica: C. Zambrano Almero, odvetnica)*Tožena stranka:* Evropska agencija za kemikalije**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj to tožbo zoper Sklep št. SME(2016) 3198 šteje za vloženo in posledično razglasi ničnost navedenega sklepa ter ugotovi, da je PM malo in srednje veliko podjetje, in na podlagi tega – glede na to, da so pristojbine plačane v skladu s predpisi – opravi predlagani vpis.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja en sam tožbeni razlog, ki temelji na opredelitvi malega in srednje velikega podjetja iz člena 2(1) Priloge k Priporočilu 2003/361/ES o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij. V zvezi s tem navedena stranka skupaj s skupino podjetij, ki ji pripada, zatrjuje, da izpolnjuje zahteve iz navedenega člena.

Tožba, vložena 16. septembra 2016 – LG Electronics/EUIPO (Second Display)**(Zadeva T-659/16)**

(2016/C 402/70)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja) (zastopnika: T. de Haan in P. Péters, odvetnika)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Skupnosti „Second Display“ – Prijava št. 14 362 248*Izpodbijana odločba:* Odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 10. junija 2016 v zadevi R 106/2016-1**Tožbena predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški tožeče stranke pred prvim odborom za pritožbe pri EUIPO.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 75 Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 19. septembra 2016 – Credito Fondiario/EOR**(Zadeva T-661/16)**

(2016/C 402/71)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki***Tožeča stranka:* Credito Fondiario SpA (Rim, Italija) (zastopniki: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani in A. Neri, odvetniki)*Tožena stranka:* Enotni odbor za reševanje**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nična prvi in drugi sklep odbora za reševanje;
- ugotovi, da člen 5(1)(f) Delegirane uredbe (EU) št. 2015/63, na katerem temeljita izpodbijana sklepa, ni v skladu z načeli enakega obravnavanja, sorazmernosti in pravne varnosti, ki jih priznava Listina EU o temeljnih pravicah;
- ugotovi, da Priloga I k Delegirani uredbi (EU) št. 2015/63, na kateri temeljita izpodbijana sklepa, ni v skladu z načeli enakega obravnavanja, sorazmernosti in pravne varnosti, ki jih priznava Listina EU o temeljnih pravicah;

- ugotovi, da Delegirana uredba (EU) št. 2015/63, na kateri temeljita izpodbijana sklepa, ni v skladu z načelom svobodne gospodarske pobude, ki jo priznava Listina EU o temeljnih pravicah;
- odboru za reševanje naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba se nanaša na sklepa enotnega odbora za reševanje na izvršilni seji SRB/ES/SRF/2016/06 z dne 15. aprila 2016 (prvi sklep) in SRB/ES/SRF/2016/13 z dne 20. maja 2016 (drugi sklep), ki glede tožeče stranke določata predhodni prispevek, določen z Delegirano uredbo (EU) št. 2015/63 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: nevročitev prvega in drugega sklepa družbi Credito Fondiario.

- Banca d'Italia tožeči stranki ni vročila sklepov, ki jih je sprejel odbor, kakor to zahteva člen 5 Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1), ampak je le sporočila znesek plačila in tako posegla v pravico tožeče stranke, da se pravočasno obrne na sodišče. Odbor ni poskrbel za vročitev.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 296(2) PDEU zaradi neobrazložitve in kršitve obveznosti kontradiktornosti v sklepih v zvezi s predhodnimi prispevki.

- Izpodbijana sklepa ne vsebujeta nikakršne obrazložitve o tem, kako je bil predhodni prispevek dejansko izračunan, zaradi česar tožeča stranka ne more učinkovito opraviti nadzora zakonitosti in utemeljenosti sklepov.

3. Tretji tožbeni razlog: napačna uporaba člena 5(1)(f) Delegirane uredbe (EU) št. 2015/63.

- Predhodni prispevek, ki se zahteva od družbe Credito Fondiario, ni sorazmeren glede na profil tveganja subjekta in je rezultat napačnega vrednotenja obveznosti subjekta.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 4(1) in člena 6 Delegirane uredbe (EU) št. 2015/63. Napačno vrednotenje profila tveganja družbe Credito Fondiario.

- Družba Credito Fondiario je imela 31. decembra 2014 nizek profil tveganja na podlagi meril, določenih s členom 4 (1) in členom 6 Delegirane uredbe (EU) št. 2015/63. Prispevek, ki ga je izračunal odbor, se uporablja za subjekte v visokim profilom tveganja in je rezultat tega, da odbor ni upošteval meril za določitev in znižanje tveganja, določenih v navedenih členih.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 20 in člena 21 Listine EU o temeljnih pravicah – Enako obravnavanje

- Člen 5(1)(f) Delegirane uredbe (EU) št. 2015/63 in Priloga I k tej uredbi kršita načelo enakega obravnavanja, ker določata diskriminatorno obravnavanje v zadevnem sektorju.

6. Šesti tožbeni razlog: kršitev načel sorazmernosti in pravne varnosti.

- Sklepa sta, ker s tem, da ne upoštevata nizkega profila tveganja tožeče stranke, nalagata predhodni prispevek, ki ustreza subjektu z visokim profilom tveganja, v nasprotju z načeloma sorazmernosti in pravne varnosti.

7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 16 Listine EU o temeljnih pravicah – Svobodna gospodarska pobuda.

- Delegirana uredba (EU) št. 2015/63, ker določa strožje zahteve od tistih, ki jih že določata evropska bančna zakonodaja in Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1) na področju vrednotenja tveganja subjekta, in ker določa elemente diskrecije pri izračunu predhodnega prispevka, krši načeli enakega obravnavanja in pravne varnosti ter svobodno gospodarsko pobudo.

Tožba, vložena 16. septembra 2016 – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$)

(Zadeva T-665/16)

(2016/C 402/72)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastopnika: E. Skrzydło-Tefelska, radca prawny, K. Gajek, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka EU, ki vsebuje simbola „€“ in „\$“ – Prijava št. 13 839 998

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. julija 2016 v zadevi R 2086/2015-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL